Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 121
Vineri 24 iunie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pentru un puternic avînt în dezvoltarea creșterii oilor

Zilele trecute, ziarele au publicat Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la dezvoltarea creșterii oilor.

Pentru economia țării noastre, dezvoltarea creșterii oilor are o importanță deosebită. Acest sector este unul dintre izvoarele principale de aprovizionare atît a industriei ușoare și casnice cu materii prime necesare, cît și a populației cu carne, lapte brînză și alte produse alimentare.

In țara noastră există condiții deosebit de favorabile pentru creșterea oilor. Dovada este faptul că anul trecut, față de 1950, numărul de oi cu lînă fină și semifină a crescut cu aproape un milion. In gospodăriile agricole colective, la sfîrșitul anului 1954, numărul oilor la suta de hectare ajunsese la 62 capete, din care peste 70 la sută oi cu lînă fină și semifină, față de numărul de 32 de oi cît exista în anul 1952. In îmbunătățirea raselor de oi din țara noastră un aport serios l-a adus sectorul agricol de stat, care a livrat gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole, sfaturilor populare comunale și țăranilor muncitori cu gospodării individuale un număr însemnat de berbecuți și mieluțe de rasă.

Realizările obținute pînă acum sînt o dovadă grăitoare a posibilităților mari pe care le au unitățile agricole socialiste și crescătorii de oi din sectorul individual pentru a spori și îmbunătăți necontenit efectivul de oi.

Trebuie subliniat însă că față de posibilitățile pe care le avem și fața de cerințele mereu crescînde ale oamenilor muncii și ale industriei noastre ușoare și alimentare, aceste realizări sînt departe de a fi satisfăcătoare. Așa după cum se subliniază în Hotărîrea Consiliului de Miniștri, rămînerea în urmă în dezvoltarea creșterii oilor se datorește în mare măsură Ministerului Agriculturii și Silviculturii, comitetelor executive ale sfaturilor populare și organelor lor de specialitate, care nu au dat atenția cuvenită extinderii mijloacelor de sporire și îmbunătățire a efectivului de oi. Au fost neglijate o serie de probleme foarte importante, cum ar fi asigurarea unei baze furajere corespunzătoare, furajarea și întreținerea în bune condiții a berbecilor comunali, aplicarea în mod corespunzător a principiului cointeresării materiale a gospodăriilor agricole care se ocupă cu creșterea oilor.

Pe baza experienței de pînă acum, Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. arată că este pe deplin posibil ca pînă la sfîrșitul anului 1960 efectivul de oi să ajungă la cel puțin 15 milioane capete, din care 8 milioane de oi cu lînă fină și semifină.

Pentru îndeplinirea acestei importante sarcini, Hotărîrea obligă gospodăriile agricole de stat, fermele de stat și sfaturile populare să ia măsurile necesare ca pînă în anul 1960 să ajungă la un efectiv de cel puțin 100 oi cu lînă fină și semifină la 100 ha teren agricol. Totodată, Hotărîrea recomandă gospodăriilor colective ca pînă în anul 1960 să ajungă la 100—110 oi de fiecare 100 ha teren arabil, iar gospodăriilor țărănești individuale să crească cel puțin cîte 3—5 oi de gospodărie din rasele cu lînă fină și semifină.

In scopul sporirii numărului de oi și îmbunătățirii raselor trebuie lichidată practica dăunătoare cum este aceea a sacrificării pentru consum a berbecilor și mieluțelor din rasele merinos, spancă, țigaie, karakul și metișii acestor rase, practică prin care s-au adus pagube atît crescătorilor de oi, cît și economiei naționale. De asemenea, ovinele din rasele de mai sus, primite prin cotă, achiziții și contracte, nu trebuie tăiate, ci schimbate cu cele cu lînă groasă.

Sporirea efectivului de oi trebuie să fie legată și de sporirea producției de lînă pe cap de oaie. Unele unități agricole socialiste au realizat producții sporite de lînă. Astfel, G.A.S. Valea lui Mihai, regiunea Oradea, a obținut o producție medie de lînă pe cap de oaie de peste 5 kg la rasa merinos; gospodăriile agricole colective din comunele Bod, regiunea Stalin, Baba Ana, regiunea Ploești, și altele au obținut o producție de aproape 3 kg de lînă de la oile de rasă țigae. Aceste exemple dovedesc că este pe deplin posibil să se realizeze sarcinile din Hotărîre prin care se prevede ca în anul 1960 să se obțină de la oile cu lînă fină cîte 5 kg, de la cele cu lînă semifină 3 kg, iar de la oile cu lînă groasă 2,3 kg pe cap de oaie.

Una din cele mai importante măsuri ce trebuie luate de crescătorii de oi pentru obținerea efectivului prevăzut de Hotărîre este asigurarea unei baze furajere îndestulătoare, în stare să satisfacă necesarul de hrană a oilor. Hotărîrea prevede că, pe lîngă celelalte acțiuni menite să contribuie la îmbunătățirea bazei furajere, să fie date pentru pășunatul oilor toate suprafețele de pășuni din munți, păduri și goluri de munte care în trecut au fost folosite pentru creșterea oilor, precum și alte suprafețe de pășune.

Realizarea sarcinilor privind dezvoltarea creșterii oilor este strîns legată de cointeresarea materială a celor care lucrează în acest domeniu. In acest sens, Hotărîrea prevede premierea în natură și în bani a tuturor celor care obțin succese deosebite în sporirea producției și productivității oilor.

Indeplinirea sarcinilor prevăzute în Hotărîre cere o colaborare strînsă între cadrele tehnice de specialitate și practicienii crescători de oi. Prin cunoașterea reciprocă a succeselor și prin schimburi de experiență, se va putea introduce în practică cu mult mai ușor și mai bine metodele înaintate, metode care vor contribui la sporirea numărului și îmbunătățirea însușirilor productive ale oilor din țara noastră.

Pentru cadrele tehnice de zootehniști și veterinari de la sfaturile populare, sau de la punctele agricole din comune, popularizarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. în rîndurile țărănimii muncitoare este o sarcină de mare răspundere. Să nu rămînă nici un crescător de oi care să nu cunoască amănunțit marile foloase pe care le aduce această îndeletnicire. Zootehniștii și veterinarii sînt datori să arate țăranilor muncitori importanța creșterii oilor îndeosebi din acele rase care au o productivitate mare, după cum sînt prevăzute în harta de raionare a raselor, să le recomande metode noi în creșterea oilor și să-i sfătuiască cum să prevină și să combată bolile oilor din cauza cărora se mai înregistrează încă însemnate pierderi.

Să trecem cît mai curînd la traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la dezvoltarea creșterii oilor. Să mărim numărul oilor de rasă superioară care să dea industriei noastre ușoare și alimentare cît mai mari cantități de lînă, carne și lapte.

Vom realiza de fiecare tractor cîte 1.000 de hantri anual

Cu multă bucurie am primit noi, tractoriștii de la S.M.T. Hagieni, chemarea tovarășului Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, de a realiza cu fiecare tractor cîte 1.000 de hantri anual. Printre cele 3 brigăzi

ale stațiunii noastre care și-au luat angajamentul ca anul acesta să lupte pentru realizarea obiectivului propus de vestitul tractorist din regiunea Arad, se numără și brigada condusă de mine.

De cînd ne-am angajat în această bătălie, a sporit preocuparea fiecăruia dintre noi pentru respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice pe care trebuie să le facem tractoarelor și întregului utilaj agricol de care dispunem.

Astfel, în cadrul brigăzii noastre, verificarea și gresarea utilajului se face acum cu regularitate, la ore fixe. Evidența acestor lucrări o ține pontatorul-alimentator, pe baza unui grafic ce se află în vagonul-dormitor al brigăzii. Afișarea acestui grafic a dat rezultate foarte bune. Dacă în vreo zi un singur tractorist nu respectă normativul, seara știe toată brigada și nu-l cruță de loc. Criticile ce i se aduc — fie ele mai severe, fie mai cu haz, dar la fel de ascuțite — îl fac să nu mai repete greșeala.

O mare atenție acordăm noi operației de alimentare a tractoarelor, pentru ca pompele de injecție să funcționeze în bune condiții și fără defecțiuni. In acest scop, folosim un filtru dublu cu pompă și furtun.

Pentru a putea remedia cît mai repede defecțiunile ce s-ar ivi în timpul lucrului, fiecare brigadă are o rezervă de piese de schimb mai ales din piesele care de obicei se uzează mai repede.

In centrul preocupărilor noastre, stă lupta pentru folosirea cît mai rațională a capacității de lucru a tractoarelor. Noi am revizuit și reparat instalațiile de lumină ale tractoarelor pentru a putea folosi mașinile și noaptea. De asemenea, noi folosim la executarea diferitelor munci agricole agregate și cupluri de mai multe mașini. Astfel, în campania de primăvară, am folosit cupluri de semănători, iar în campania de vară vom face cupluri de cîte 2 secerători-legători.

Mai mult decît anul trecut, tractoriștii noștri sînt hotărîți să aplice anul acesta la lucrările de arături, dezmiriștit și recoltat, metoda graficului orar.

In campania de primăvară, brigada noastră a reușit să-și realizeze planul în proporție de 307 la sută, unii dintre tractoriști, ca de pildă, utemistul Fotă Dumitru, reușind să execute numai în această perioadă peste 500 de hantri.

BUDU ION
șeful brigăzii a 17-a de la S.M.T. Hagieni, regiunea Constanța.

Telegramă

Domnului EELCO VAN KLEFFENS
Președintele Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite

SAN FRANCISCO

Domnule Președinte,

Vă rog să primiți și să transmiteți Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite felicitările cordiale ale Guvernului Republicii Populare Romîne cu prilejul celei de a 10-a aniversări a semnării Cartei Organizației Națiunilor Unite.

Principiile fundamentale ale Cartei Națiunilor Unite au întrunit adeziunea popoarelor lumii. Aceste principii exprimă năzuințele lor spre o pace durabilă, spre colaborare internațională întemeiată pe coexistența pașnică între toate statele.

Guvernul Republicii Populare Romîne prin întreaga sa politică aduce contribuția sa activă la atingerea acestor țeluri urmărind în mod consecvent întărirea relațiilor de colaborare cu celelalte state și consolidarea păcii în lume, ceea ce îndreptățește pe deplin cererea Republicii Populare Romîne de a deveni membru al Organizației Națiunilor Unite.

Rezolvarea pozitivă a problemei primirii în Organizația Națiunilor Unite a Republicii Populare Romîne ca și a celorlalte state îndreptățite la aceasta, ar putea să întărească rolul pe care trebuie să-l aibă Organizația Națiunilor Unite în conformitate cu prevederile Cartei în asigurarea păcii și securității internaționale.

Guvernul Republicii Populare Romîne adresează Organizației Națiunilor Unite, cu prilejul sesiunii comemorative de la San Francisco urările sale pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor ce-i revin de menținere și întărire a păcii în lume, de realizare a țelurilor și principiilor Cartei.

GH. GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Muncă rodnică pe ogoarele patriei

In toiul prășitului

Pentru a obține recolte cît mai bogate, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Secueni, raionul Roman, întrețin cu grijă culturile.

Plivitul buruienilor pe cele 886 ha cultivate cu păioase s-a făcut la timp și în bune condiții, fruntași în această muncă fiind muncitorii de la secția Bîrjoveni, pe care o conduce agronomul Malancea Onisim.

Prima prașilă s-a executat pe o suprafață de 621 ha, cea mai mare parte din lucrări efectuîndu-se cu mijloace mecanizate. In prezent, muncitorii acestei gospodării dau zor să termine și prașila a II-a.

Fruntași la prășit pe întreaga gospodărie sînt muncitorii din brigada condusă de brigadierul Țigăniuc Ilie, care sînt antrenați în întrecere pentru cea mai mare producție la hectar.

Alexandru Obadă
corespondent

Oameni harnici

In scopul obținerii unor recolte bogate la hectar, țăranii muncitori din comuna Schitu Duca, raionul Iași, muncesc cu drag la întreținerea culturilor.

Culturile însămînțate cu grîu, orz și ovăz, plivite ori de cîte ori a fost nevoie, sînt acum mari și frumoase.

O deosebită atenție acordă țăranii muncitori din această comună și întreținerii culturilor de porumb, floarea-soarelui, cartofi și altele. Astfel, încă de acum vreo 10 zile ei au terminat prașila I pe o suprafață de peste 600 ha însămînțate cu porumb, floarea-soarelui și cartofi, pînă în prezent fiind prășite pentru a doua oară aproape 40 la sută din culturi.

Fruntași în muncile de întreținere a culturilor sînt țăranii muncitori Vasile Titian, Ion Hulus, Ion Atudorei și alții.

Țăranii muncitori din comuna Schitu Duca sînt hotărîți să intensifice și mai mult muncile de întreținere a culturilor astfel ca, pînă la începerea recoltării păioaselor, plantele prășitoare să fie toate prășite cel puțin de două ori.

Aproape cît omul s-a înălțat secara prin părțile Clujului. De aceea tov. Rață Alexandru, șeful secției Huedin a gospodăriei de stat Cluj împreună cu brigadierul Palfi Blazin o cercetează cu atenție pentru a vedea cînd vor putea începe recoltatul.

Pe ogoarele gospodăriei colective „Secera și Ciocanul"

Membrii gospodăriei agricole colective „Secera și Ciocanul" din comuna Răcăciuni, raionul Bacău sînt fruntași la îngrijirea culturilor. Pînă la 21 iunie terminaseră de prășit pentru a doua oară culturile de floarea soarelui și sfeclă de zahăr, precum și o mare parte din culturile de cartofi.

In fotografie: colectiviștii Constantin Varciu și Constantin Negru, lucrînd cu multă hărnicie la prășitul porumbului.

Timpul e de vină?

In primăvara aceasta, țăranii muncitori din comuna Miroși, raionul Roșiori de Vede, au terminat însămînțările printre primii pe raion. Insămînțate pe la începutul lui mai, atît porumbul cît și floarea-soarelui în scurtă vreme au răsărit și s-au dezvoltat viguros.

Cu toate acestea însă, executarea primei prașile la porumb a rămas mult în urmă în hotarul comunei Miroși. Pînă la data de 20 iunie, în întreaga comună se prășise porumbul pentru întîia oară pe o suprafață de numai 156 hectare, din totalul de 1.506 cultivate cu această plantă.

— Om fi noi codași, dar nu ne speriem, vreme e încă destulă. Pînă la seceriș, să tot prășim. Ce să facem? De vină e timpul, care nu vrea să țină de loc cu noi: ba plouă, ba e prea uscat...

Aceasta este părerea agentului agricol din Miroși, tov. Ion Preda. Nu se poate crede însă că dacă în comuna Miroși prășitul se desfășoară cu multă încetineală de vină ar fi timpul. Unii țărani muncitori, printre care Iordan Boșneag, Nicolae Stoian și alții, au terminat nu numai prima prașilă la porumb, ci și a doua.

Cum se face că pe unii „timpul" l-a împiedicat să prășească și pe alții nu? Adevărul este că atît sfatul popular, cît și organele agricole din comună nu s-au ostenit aproape de loc pentru a-i mobiliza pe oameni la prășit. Mulțumindu-se cu faptul că în campania de primăvară comuna a fost trecută printre fruntașe, în prezent sfatul popular al comunei Miroși nu mai desfășoară o muncă organizată de îndrumare și mobilizare a țăranilor muncitori pentru efectuarea la timp a tuturor lucrărilor agricole. Chiar dintre deputații comunali sînt unii care dau exemplu prost la întreținerea culturilor prășitoare. De pildă, deputații Tudose I. Radu, Gherghina Vlad, Gheorghe Petre și alții nu au făcut încă nici prima prașilă la porumb.

O muncă slabă fără rezultate în îndrumarea țăranilor muncitori o duce și punctul agricol comunal. Astfel, tehnicianul agronom T. Mitroi numai rareori poate fi găsit la cîmp, în mijlocul țăranilor muncitori, spre a-i îndruma cînd și cum trebuie să execute lucrările de întreținere a culturilor.

Faptul că în comuna Miroși nici măcar o singură rariță din cele 250 n-a fost transformată încă în prășitoare vorbește de altfel de la sine despre slaba îndrumare agrotehnică ce există aici. Această delăsare nu mai poate fi îngăduită. Fiecare prașilă întîrziată înseamnă mari pierderi de recoltă. Sfatul popular din comuna Miroși, tehnicienii agronomi trebuie să desfășoare zilnic o intensă muncă de lămurire în mijlocul țăranilor muncitori, mobilizîndu-i pentru o cît mai bună întreținere a culturilor.

B. GHEORGHE

Recoltează orzul și rapița

Regiunea Craiova

Lanurile de orz ale gospodăriei colective „Jean Dobrescu" din comuna Drăghiceni au dat în pîrgă.

Cunoscînd că a întîrzia secerișul, fie și numai cu o zi, înseamnă a pierde din recoltă, colectiviștii au folosit la maximum secerătorile simple ale gospodăriei, reușind în scurt timp să strîngă orzul de pe 30 ha. Ei și-au organizat astfel munca, încît o dată cu seceratul se face și legatul snopilor, precum și greblatul locului. Aceasta pentru ca terenul să se poate dezmiriști în aceeași zi în care s-a strîns recolta.

In fruntea muncilor de recoltare se află colectiviștii Gh. Fugaciu și Ion Dobrescu din echipa a IV-a a brigăzii I.

Exemplul colectiviștilor din Draghiceni este urmat și de țăranii muncitori din comunele și satele învecinate, ca, de pildă, cei din Redea, Lăceni, Dobrotești, Băbiciu și altele.

Regiunea Arad

De îndată ce culturile de rapiță au început a se coace cultivatorii din regiunea Arad ai acestei plante, au și început recoltatul. Pînă în ziua de 19 iunie a.c., în toată regiunea a fost recoltată rapița de pe o suprafață de peste 1.600 ha.

Cele mai mari suprafețe au fost recoltate în raioanele Arad și Sînnicolau Mare.

Pentru a se evita pierderile de semințe ce se produc prin scuturare, recoltatul se face numai în orele de dimineață, pe rouă.

In multe comune, îndeosebi în raioanele Criș, Sînnicolau Mare și Arad, a început și treieratul rapiței.

Au îndeplinit planul cincinal la producția de lapte

Mulgătorii și îngrijitorii din ferma de vaci condusă de tov. Adochiței Constantin, Erou al Muncii Socialiste, din gospodăria agricolă de stat Coțusca, regiunea Suceava, au muncit cu vrednicie, pentru a obține o cît mai mare producție de lapte pe cap de vacă furajată.

Ingrijind bine vacile cu lapte și furajîndu-le după metodele recomandate de știință, membrii colectivului acestei ferme au reușit să obțină un pilduitor succes.

In ziua de 21 iunie ei au anunțat conducerii gospodăriei că sarcinile ce reveneau fermei din primul plan cincinal, au fost îndeplinite.

Cu acest prilej, mulgătorii și îngrijitorii acestei ferme fruntașe și-au luat angajamentul ca pînă la sfîrșitul anului, să obțină încă 22.000 de litri de lapte, peste planul anual de producție.

La marginea dinspre apus a Mediașului, între calea ferată și apele molcome ale Tîrnavei, se întind culturile unei asociații legumicole a cărei faimă a trecut azi de hotarele raionului, ba chiar — cum se va vedea — și de ale regiunii. Nu mai departe decît acum 3 ani, acest teren roditor, bogat în aluviuni, era năpădit de tot soiul de buruieni. De atunci, însă lucrurile s-au schimbat.

In toamna anului 1952, la sfatul popular au venit cîțiva țărani muncitori, buni gospodari și pricepuți în ale grădinăritului: Covaci Martin, Covaci Emeric, Cioc Ștefan, Vințu Gheorghe, Curceanu Achim și alții. Ei au cerut să li se dea — prin schimb — pămîntul acela aflat în lunca Tîrnavei, pămînt foarte potrivit pentru grădinărit.

Așa s-a născut asociația legumicolă din Mediaș. Atunci au intrat în asociație 50 de țărani muncitori, fiecare cu cîte 0,29 hectare. La cîteva zile de la înființarea asociației, a și sosit un tractor de la S.M.T. Proștea Mare, care a desfundat terenul. Apoi, în primăvară, de cum s-a luat zăpada, membrii asociației au pornit cu toții laolaltă să amenajeze terenul pentru irigat. In numai cîteva zile, cu forțe unite, ei au reușit să construiască 2 canale principale de alimentare, bitoane și rigole.

— Mare lucru-i munca unită! spunea în zilele acelea Covaci Martin, vechi cultivator de legume, plimbîndu-și cu mîndrie privirea pe întinsul grădinii.

Cooperativa „Munca", cu care asociații au încheiat contract pentru întreaga suprafață de grădină, le-a pus la dispoziție semințe de soi, îngrășăminte chimice, materiale pentru confecționarea răsadnițelor etc. Muncind cu insuflețire, membrii asociației au cules în primul an, din tînăra lor grădină de 14,50 ha, peste 15 vagoane de legume și zarzavaturi. In anul următor, îndrumați de tehnicianul agronom Suciu Augustin asociații au introdus în cultura legumelor metode agrotehnice înaintate. La cultura de varză, pe parcelele pe care au aplicat îngrășăminte chimice atît în timpul pregătirii terenului, cît și în timpul vegetației, au dobîndit 68.000 kg de varză la hectar. Producții mari au obținut, de asemenea, și la cartofi, ceapă, fasole boabe și altele.

Tot timpul verii și pînă tîrziu, în toamnă, autocamioanele cooperativei abia au prididit cu transportul legumelor pe piața orașului. 24 de vagoane de legume și zarzavaturi, atît a livrat asociația în cel de al doilea an. In bilanțul asociației, la capitolul venituri, s-a înregistrat însemnata sumă de 126.000 lei. Cei mai harnici membri ai asociației au primit atunci cîte 3.500—4.000 lei, precum și multe sute de kilograme de legume. Și toate acestea numai de pe urma celor 0,29 ha, cu cît a venit fiecare în asociație.

Văzînd succesele dobîndite de cei care cultivă laolaltă legume și zarzavaturi, în primăvara acestui an s-au mai înscris în asociație încă 9 țărani muncitori. Membrii asociației folosesc acum cu tot mai multă încredere metodele agrotehnice înaintate.

Veniturile lor vor fi anul acesta cu mult mai mari. Nu numai pentru că producția de legume va fi mai bogată, ci și pentru că au valorificat însemnate cantități de răsaduri.

Toate acestea le-am aflat într-una din zilele trecute cînd, poposind prin Mediaș, i-am găsit pe membrii asociației în toiul muncilor.

— La noi, îmi spunea Dumitru Frățilă, președintele asociației, toate lucrările se fac în comun. Fiecare membru este obligat—potrivit regulamentului stabilit de adunarea generală — să efectueze cel puțin 40 de zile de lucru pe an. Impărțirea veniturilor bănești pe care le realizăm din valorificarea produselor contractate, cît și repartizarea produselor care nu sînt destinate livrărilor pe bază de contract, se fac numai în raport cu numărul zilelor de lucru efectuate de fiecare membru asociat. In cazul în care un asociat nu îndeplinește acest barem, el este obligat să restituie asociației contravaloarea zilelor nelucrate, contravaloare care a fost fixată la o medie anuală de adunarea generală. Dar, pînă acuma, încă nu avem nici un caz de acesta. Mai toți asociații efectuează peste 100 zile de lucru. Cît privește președintele și secretarul-casier, aceștia, pentru munca de conducere pe care o îndeplinesc, primesc un număr fix de zile de lucru. Nimic însă nu-i împiedică să participe și ei la muncă asemenea celorlalți membri ai asociației.

Tot discutînd ba despre una, ba despre alta, privirile mi-au alunecat pe un electromotor acoperit pe jumătate cu o prelată.

— E avutul obștesc al asociației, continuă președintele. L-am procurat de curînd. Cu ajutorul lui vom trage apă din Tîrnava pentru a iriga întreaga suprafață a grădinii.

In clipa aceea, dinspre oraș, sosi tehnicianul agronom Suciu Augustin, un tînăr blond, cu ochi albaștri ca oțelul călit. El este unul din cei care au pus umărul cu nădejde la înființarea și dezvoltarea asociației legumicole. Acum, venind să vadă cum se desfășoară muncile în grădină, aducea și o scrisoare sosită pe adresa asociației. Frățilă Dumitru, președintele, străbătu în grabă rîndurile scrisorii.

— Ascultați fraților, se adresă el, plin de bucurie, celor din jur. Cultivatorii de legume din Pecineaga — o comună tocmai de prin părțile Macinului — care în primăvara aceasta au întemeiat o mare asociație legumicolă acolo pe malul Dunării, ne roagă să le împărtășim din experiența noastră.

★

Spre seară, după ce au terminat prășitul culturilor și plantatul răsadurilor, membrii asociației s-au strîns în jurul președintelui, pentru a răspunde tovarășilor lor de pe țărmul Dunării. Fiecare avea de spus un cuvînt. Abia tîrziu, cînd întunericul a coborît pe nesimțite peste valea Tîrnavei, au pornit spre case, însuflețiți de dorința de a face din grădina lor o grădină model.

N. IANCU

Şi ultima rariţă...

Era prin vara anului trecut. Marin Borş se dusese într-o zi pe la frate-său Nicolae. Negăsindu-l acasă, porni să-l caute la cîmp, să-i vadă totodată şi lanul de porumb.

Omul tocmai răscolea pămîntul cu rariţa printre rîndurile de plante.

— Bun găsit, Nicolae, cum merge treaba?

Nicolae tresări şi făcu un gest de parcă ar fi vrut să pitească unealta.

— Nu te mai ascunde, am văzut ce faci, spuse Marin.

— Ce fac, mă priveşte numai pe mine! îi taie vorba ţîfnos Nicolae.

— Nu ştiu dacă te priveşte numai pe tine, răspunse Marin cu glas domol, apropiindu-se de frate-său.

In acea zi, au stat mult de vorbă. Toată răbdarea lui Marin se dovedi însă fără folos atunci. Nicolae se arăta neînduplecat.

— Eu de rariţă nu mă despart! Şi tu n-ai să-mi comanzi mie, chiar dacă eşti deputat.

— Nu mai e mult şi rodul va dovedi cine a avut dreptate, încheie Marin.

Cînd a venit vremea culesului şi fraţii şi-au măsurat recolta de porumb, a ieşit la lumină adevărul. Marin Borş, care făcuse porumbului trei praşile, a obţinut aproape 2400 kg de boabe la hectar, pe cînd Nicolae, care nu s-a putut despărţi de rariţă, a strîns numai 1600 de kilograme. In toată comuna, ţăranii muncitori care au prăşit porumbul au obţinut recolte mult mai mari decît acei — e drept, puţini la număr — care au mai folosit rariţa. Asta le-a cam dat de gîndit lui Nicolae şi celorlalţi ca el.

*

Dornici să răspundă chemării partidului şi guvernului nostru de a lupta pentru o producţie sporită de cereale, ţăranii muncitori din comuna Ştefăneşti, regiunea Piteşti, s-au legat să dea în acest an o recoltă medie de cel puţin 2200 kg de porumb boabe la hectar.

Pentru traducerea în fapt a acestui angajament, în comună s-a pornit încă din iarnă o luptă susţinută pentru înlăturarea practicilor învechite în muncile agricole şi însuşirea metodelor agrotehnice înaintate. La căminul cultural, la bibliotecă, în cercurile de citit, oamenii au discutat cu aprindere despre munca lor, învăţînd din realizările şi greşelile celor din jur.

Intr-o zi, Gubavu Miluţă îl pofti pe Nicolae să treacă seara pe la el:

— Uite, vine şi Sîrbu Marin, şi Borcel Alexandru, şi Cornea Gheorghe. Vom citi împreună o carte care ne priveşte pe toţi.

Nicolae s-a dus. La Miluţă Gubavu, fiinţa un cerc de citit. In seara aceea, se strînseseră vreo 15 oameni.

Au citit din broşura „Cum am obţinut 4500 kg de porumb la hectar", scrisă de Vasile Pîrvu, cunoscutul fruntaş al recoltelor bogate din comuna Costeşti, regiunea Piteşti. Apoi, au discutat mult despre cele aflate în broşură. Tudose Marin şi Sandu Constantin au vorbit despre experienţa lor în cultivarea porumbului. Oamenii au plecat cu multe învăţăminte de la acest sfat al cercului de citit. Nicolae începu să priceapă şi el de ce rariţa aduce numai pagube.

In altă zi, Oprea Nicolae, un activist al căminului cultural, a venit să-l poftească pe Borş Nicolae la cămin:

— Astăzi, la cămin, se ţine o recenzie despre o carte agricolă şi va rula un film; ai face bine să vii.

Şi fiindcă în gospodărie nu-l zoreau treburile, Nicolae se învoi să meargă.

Cînd ajunseră la cămin, cum mai era puţin timp pînă să înceapă recenzia, îşi făcură drum pe la bibliotecă.

— Tu ce citeşti, Nicolae? îl întrebă Oprea.

— Ce să citesc? făcu acesta nedumirit.

— Uite, la cartea aceasta, intră în vorbă bibliotecara, ştiu că dumneata cultivi porumb. Şi îi întinse o broşură subţire, apoi scoase o fişă şi completă titlul cărţii şi numele cititorului.

Borş Nicolae participă apoi la discutarea broşurii „Cum se pot obţine recolte bogate pe terenurile ţăranilor muncitori cu gospodării individuale". Discuţiile pe marginea problemelor ridicate de această carte au fost deosebit de aprinse.

— Anul trecut, eu nu i-am făcut porumbului nici o praşilă, a spus Gubavu Gheorghe, ridicîndu-se la cuvînt. Şi de recoltă mi-e şi ruşine să vă spun. Acum, cînd am văzut cu ochii mei cît de bună e praşila pentru porumb, vă spun că oi face nu una sau două praşile, cîte va fi nevoie pentru a putea obţine şi eu o recoltă bogată de porumb.

Acţiunile culturale întreprinse în comună pentru răspîndirea metodelor înaintate de întreţinere a culturilor s-au intensificat şi mai mult în această perioadă. Adunările la cămin, gazeta de perete, tabla agronomului, indică lucrările la zi ce trebuie efectuate, popularizează fruntaşii şi-i critică pe cei delăsători.

In ultimul număr al gazetei de perete sînt evidenţiaţi Tudose Marin şi Dumitru C. Dumitru, care au terminat primii în comună cea de a doua praşilă la porumb. Intr-un alt articol, ţăranul muncitor Căpriciu Dumitru îl critică pe drept cuvînt pe vecinul lui, Vasile N. Gorgoi, care n-a ieşit la timp să-şi îngrijească culturile şi-l cheamă să se prindă şi el în marea bătălie pe care o duc cu toţii pentru a obţine recolte bogate.

*

Despre lanurile de porumb din Ştefăneşti au aflat şi cei din satele vecine. E limpede că cei de aici sînt hotărîţi să-şi îndeplinească angajamentul luat.

Aproape toţi au terminat praşila a II-a la porumb. Printre aceştia, se află şi Borş Nicolae, care şi-a transformat şi el rariţa în prăşitoare, ultima rariţă din comună.

Activul cultural din Ştefăneşti are de ce fi mîndru. Transformarea în prăşitoare a ultimelor rariţe ce mai rămăseseră în comună dovedeşte o dată mai mult că acţiunile culturale desfăşurate pentru răspîndirea agrotehnicii înaintate n-au rămas fără urmări.

C. FRIMU

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ AGRICOLĂ

In uzinele din R. D. Germană a început producţia de noi treierători electrice cu o capacitate de producţie de aproximativ 40 de chintale de cereale boabe pe oră. Această maşină se distinge prin durabilitatea tuturor subansamblelor, prin marea rezistenţă la uzură a pieselor metalice şi din lemn.

Curăţirea boabelor în această treierătoare se efectuează cu ajutorul aerului comprimat. Paiele se presează în baloturi bine făcute. Folosirea unor grătare de schimb pentru sortare face cu putinţă treierarea celor mai diferite culturi.

* *

Nu de mult, în Republica Cehoslovacă a început să fie folosit pentru lucrări la viţa de vie şi plantaţiile de hamei un tractor cu şenile de dimensiuni infime. Puterea lui este de circa 10 C.P., iar distanţa dintre şenile este de numai 80 cm. Tractorul poate să are, să funcţioneze în agregat cu un cultivator şi alte unelte în consolă. Mersul lui este foarte rapid şi el este adecvat lucrărilor în regiuni muntoase.

Daruri pentru Festival

Tinerii ţărani muncitori din regiunea Bucureşti au lucrat cu multă dragoste şi migală diferite obiecte pentru a le oferi în dar participanţilor la Festivalul de la Varşovia. In clişeu: cîteva din aceste daruri.

Insemnări

După o vizită la gospodăria colectivă

A fost un timp cînd culturile de cartofi ale gospodăriei agricole colective din Tuşnad-Sat nu se prea deosebeau de cele ale ţăranilor individuali. Cam aceeaşi producţie scoteau la hectar şi gospodăria şi ţăranii. Incepînd din anul 1954, colectiviştii au trecut însă la folosirea unei noi metode de muncă. Rezultatele s-au arătat îndată. De pe tarlaua cu cartofi însămînţaţi în cuiburi aşezate în pătrat, colectiviştii au recoltat de două ori mai mulţi cartofi la hectar decît ţăranii cu gospodării individuale. Succesul i-a hotărît ca în primăvara aceasta să mărească de trei ori suprafaţa cu cartofi însămînţaţi după noua metodă. Ei au pus cartofii în teren pregătit de cu toamnă, pe care l-au îngrăşat cu gunoi de grajd şi l-au întreţinut curat pînă la însămînţat. Ca să le uşureze răsărirea, au distrus scoarţa formată din pricina ploilor dese. Pînă acum, cartofii au fost prăşiţi de două ori. Lucrarea aceasta s-a făcut cu prăşitoarele trase de cai.

Culturile frumoase ale gospodăriei au atras privirile multor ţărani muncitori din sat. Dimineaţa, cînd merg spre lunca Oltului, care şerpuieşte în apropiere, sau seara, cînd se întorc spre sat, ei se abat deseori pe la tarlaua cu cartofi a gospodăriei. Deunăzi, Courodi Adalbert, Courodi Francisc, Badeanec Ignat, Laios Covaci şi alţii au venit anume pe ogorul colectiviştilor. Brigadierul de la inţiia le-a explicat în amănunt cum sînt îngrijite aci culturile pentru a se obţine recolte mari.

Courodi Francisc, care are ogorul aproape de al colectivei, nu-i gospodar nepriceput. Dimpotrivă. Este socotit ca un om de la care ai ce învăţa cînd e vorba de munca în cîmp. Acum, ascultîndu-l pe brigadier, îşi dă singur seama că priceperea nu-i de ajuns. Colectiviştii au culturi mai frumoase decît ale lui. Spune lucrul acesta şi brigadierului, care zîmbeşte.

— Noi învăţăm într-una cum să lucrăm pămîntul. Apoi, în gospodărie, noi putem organiza în aşa fel munca, încît reuşim să facem orice lucru la timpul potrivit. Ne ajută şi S.M.T.-ul. Dar tu ce te faci cînd vezi că ţi-au năpădit buruienile 2-3 ogoare? Pe toate deodată nu le poţi prăşi. Dacă întîrzii prăşitul cu o zi, două, pierzi. Sute de kilograme pierzi. Oricît de bine ai lucra, de unul singur n-ai acelaşi spor ca-n colectivă.

Pe cînd se întorceau spre casele lor, ţăranii muncitori care vizitaseră tarlaua cu cartofi a gospodăriei au fost opriţi în drum de chiaburul Courodi Andrei.

— Mă, şi vouă vă iau ochii cu cartofii lor ăia din gospodărie. Vă veţi fi minunat că-s frumoşi. Dar, ascultaţi la mine: unde-i vreiul mare, cartoful iese mic, cît aluna.

Că ţăranii nu l-au crezut, şi-a dat seama şi chiaburul. Cum să-l fi crezut! Doar văzuseră frumuseţea de cartofi pe care i-au scos colectiviştii anul trecut. Şi vreiii tot ca ăştia au fost.

— Voi, care vă numiţi Courodi ca şi mine, ar trebui să mă ascultaţi că odată şi odată am fost neamuri. N-o să vă învăţ de rău tocmai eu.

Dar nici vorbele acestea n-au prins. A doua zi, Courodi Francisc a mers să viziteze şi sediul gospodăriei: clubul, magaziile, grajdurile cu cei mai frumoşi cai din raionul Ciuc, remizele pentru unelte, adăposturile pentru vaci şi oi, clădirea construită pentru păstrarea nutreţurilor.

La plecare, i-a mărturisit preşedintelui că va urma exemplul lui Laios Covaci, care a şi înaintat cerere de înscriere în gospodărie.

M. CALIANU

Din scrisorile corespondenţilor

● IATA care au fost rezultatele întrecerii în raionul Beiuş în privinţa aplicării polenizării suplimentare la secară: Această metodă s-a aplicat pe o suprafaţă de 1.460 ha. din totalul de 1.536 ha cultivate cu secară. Polenizarea a fost făcută de 3 ori din trei în trei zile, între 5—12 iunie, după îndrumările date de inginerii şi tehnicienii agronomi. Ţăranii muncitori din raion şi-au luat angajamentul să folosească aceeaşi metodă şi la porumb şi floarea-soarelui. (coresp. A. Timofte).

● DATORITA MUNCII de lămurire dusă de la om la om de către deputaţi, în comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, s-a colectat cantitatea de aproape 1370 kg de lînă, adică cu 40 kg. peste plan. Este un exemplu care ar putea fi urmat şi de comunele vecine. (coresp. **Tache Vasilache**).

Semănatul plantelor de nutreţ în mirişte — mijloc important de sporire a bazei furajere

Convorbire cu tov. BURADA DUMITRU, directorul G.A.S. din comuna Motăţei, regiunea Craiova

Multe gospodării agricole de stat, gospodării colective, întovărăşiri şi mulţi ţărani muncitori cu gospodării individuale au obţinut în ultimii ani însemnate sporuri de furaje prin însămînţarea în mirişte a plantelor de nutreţ. Folosirea acestui mijloc le-a dat putinţa să completeze hrana animalelor cu masă verde, îndeosebi toamna tîrziu, cînd se simte mai mult lipsa acesteia.

Printre unităţile agricole care au însămînţat plante de nutreţ în mirişte obţinînd bune rezultate se numără şi gospodăria agricolă de stat din comuna Motăţei, regiunea Craiova. In legătură cu această problemă, publicăm mai jos convorbirea avută de un corespondent al ziarului nostru cu tovarăşul Burada Dumitru, directorul gospodăriei agricole de stat din această comună.

Intrebare: Ce folose a dobîndit gospodăria dv. prin însămînţarea în mirişte a plantelor de nutreţ?

Răspuns: Incă de la înfiinţarea gospodăriei noastre, asigurarea furajelor pentru animale a fost o problemă care ne-a dat multă bătaie de cap, deşi pe atunci gospodăria avea un număr mic de animale. Pentru a face faţă cerinţelor, noi am căutat, aplicînd diferite metode, să sporim cantitatea de furaje folosind mai raţional terenul.

Pentru prima oară anul trecut, am folosit un mijloc nou, cu ajutorul căruia am obţinut sporuri însemnate de furaje. Este vorba de însămînţarea unei mari suprafeţe de mirişte cu plante de nutreţ, de pe care am dobîndit recolte bune: de pe 60 ha însămînţate cu porumb, am obţinut aproape 700 de tone de porumb furajer, iar de pe alte 40 ha. am obţinut peste 400 de tone de iarbă de Sudan.

Voi arăta pe scurt cum am procedat la însămînţări.

La 3 zile după seceratul orzului — pe la sfîrşitul lunii iunie — am început însămînţarea furajelor. Faptul că am semănat la 3 zile şi nu imediat după recoltare — aşa cum cere agrotehnica — constituie o greşeală, deoarece în răstimpul acesta s-a pierdut o bună parte din umezeala existentă în sol, ceea ce a dăunat într-o oarecare măsură încolţirii şi dezvoltării plantelor. Ne-am străduit însă să respectăm cu stricteţe celelalte măsuri agrotehnice pentru a scoate producţii cît mai mari. Din cauză că pămîntul era uscat şi pentru a evita formarea bolovanilor, am făcut o arătură în faţă, la 10 cm adîncime, îngrijindu-ne în acelaşi timp să se îngroape bine sub brazdă atît miriştea, cît şi buruienile. Pe porţiunile unde se formaseră totuşi bolovani, am dat cu grapa imediat după arătură. Apoi am semănat porumbul şi iarba de Sudan. Porumbul l-am semănat la o distanţă de 35 cm între rînduri, pentru a da posibilitate plantelor să se dezvolte în voie. Distanţa dintre rîndurile la care am semănat iarba de Sudan a fost de 15 cm.

Am arătat mai înainte că producţiile obţinute de pe această suprafaţă au fost destul de bune. De obicei, înainte vreme, începînd din luna octombrie, se resimţea lipsa nutreţului verde din hrana animalelor. Din această cauză, eram nevoiţi să folosim pentru hrănirea acestora însemnate cantităţi din fînul şi lucerna destinată pentru hrană în timpul iernii. Anul trecut, hrănirea animalelor cu masă verde în lunile octombrie şi noiembrie nu a mai constituit o problemă. In perioada cînd timpul n-a fost ploios, ele au păscut pe terenul însămînţat cu iarbă de Sudan şi pe o parte din cel semănat cu porumb, iar apoi le-am furajat cu porumb verde cosit.

Cît de mult ne-a folosit pentru hrănirea animalelor, îndeosebi a vacilor de lapte, nutreţul semănat în mirişte se poate vedea din acest exemplu. In anul 1953, începînd din iunie pînă la 15 septembrie pînă la 30 noiembrie, perioada cînd se resimte lipsa de nutreţuri verzi, producţia medie de lapte pe zi de la fiecare din cele 72 de vaci ale gospodăriei a fost de 7.400 litri. In aceeaşi perioadă a anului trecut, cantitatea de lapte obţinută zilnic de la fiecare din vacile gospodăriei noastre a fost în medie de 10.700 litri, cu aproape 18.000 litri de lapte mai mult de la acelaşi număr de vaci. Nu încape nici o îndoială că această creştere simţitoare se datoreşte în cea mai mare măsură folosirii în alimentaţia vacilor a nutreţurilor verzi obţinute prin însămînţarea furajelor în mirişte.

Tot datorită acestui fapt, iarna trecută am avut însilozate peste 600 de chintale de porumb furajer, aliment deosebit de preţios cu care au fost hrănite atît vacile de lapte, cît şi tineretul taurin.

Intrebare: In anul acesta, veţi însămînţa plante de nutreţ în mirişte tot pe o sută de hectare?

Răspuns: Nu voi ascunde faptul că anul trecut ne-am hotărît cam greu să însămînţăm în mirişte. Eram în perioada de vîrf a muncilor agricole şi ne părea rău că — aşa cum se spune — ziua se termină prea repede. Pe de altă parte, însămînţatul în mirişte — şi nu pe 10—15 hectare, ci pe o sută — era o treabă care desigur ne provoca unele griji. Acum sîntem convinşi însă că această metodă este folositoare şi ea trebuie extinsă. Iată de ce, pentru anul acesta am hotărît să însămînţăm plante de nutreţ în mirişte pe o suprafaţă de 200 ha. Aceasta şi pentru că numărul taurinelor din gospodăria noastră a crescut cu peste 100 de capete, dintre care 32 de vaci cu lapte. Ne-am gîndit să însămînţăm 50 ha cu porumb, 50 cu amestec de dughie şi mei, iar restul de 100 ha le vom însămînţa cu iarbă de Sudan.

Pînă acum am şi procurat din resursele proprii ale gospodăriei întreaga cantitate de sămînţă de porumb, mei şi dughie, precum şi 3000 kg de sămînţă de iarbă de Sudan. Dacă anul trecut am însilozat numai 600 de chintale de porumb, în toamna aceasta vom pune la siloz peste 1300 de chintale. Pentru aceasta, pe o anumită suprafaţă vom lăsa porumbul să ajungă în faza de coacere în lapte, după care îl vom recolta pentru siloz, ştiut fiind că, astfel recoltat, el are o foarte mare putere nutritivă.

Incepînd de la 27 iunie, în gospodăria noastră va începe recoltatul orzului. Pe acest teren vom însămînţa furaje. Pentru a nu repeta greşeala de anul trecut, cînd am întîrziat cu aratul miriştei, acum am dat aratul şi semănatul în grija brigăzii a 2-a de tractoare care va începe lucrul chiar în ziua recoltării orzului.

Sîntem siguri că exemplul nostru va fi urmat de numeroşi ţărani muncitori din comunele Motăţei, Galicea Mare şi Risipiţi, care au văzut ce recolte frumoase a obţinut gospodăria noastră în anul 1954 prin semănatul furajelor în mirişte. Deseori, ţărani muncitori din aceste comune, cerînd ajutorul tovarăşului Grişcă Leon, inginer şef, şi al altor tehnicieni din gospodărie, au pus întrebări amănunţite în legătură cu însămînţarea furajelor în mirişte pentru a folosi şi ei acest mijloc de sporire a nutreţurilor.

In ce ne priveşte, sîntem hotărîţi să luăm toate măsurile pentru a însămînţa fără întîrziere cu plante de nutreţ întreaga suprafaţă ce ne-am propus şi pentru a obţine pe unitatea de suprafaţă cantităţi de furaje şi mai mari decît anul trecut.

In felul acesta, vom asigura din belşug animalelor gospodăriei hrana necesară, fapt care va contribui direct la obţinerea unor cantităţi sporite de carne, lapte şi alte produse animale.

Un raion fruntaş la contractarea şi livrarea de animale către stat

Ţăranii muncitori din satele şi comunele raionului Caracal sînt cunoscuţi în întreaga regiune Craiova nu numai ca fruntaşi ai recoltelor bogate, ci şi ca pricepuţi şi vrednici crescători de animale. Pentru a-şi spori cîştigurile lor şi a contribui în acelaşi timp la îmbunătăţirea aprovizionării oamenilor muncii cu produse alimentare, ei au încheiat numeroase contracte cu organizaţiile economice de stat în vederea îngrăşării şi livrării de animale şi păsări. In multe comune din acest raion, ca, de pildă, Apele Vii, Zănoaga, Amărăştii de Jos, Celaru şi altele, aproape că nu a rămas producător care să nu fi încheiat astfel de contracte.

Pînă acum cîteva zile, O.R.A.C.A. din Caracal a reuşit să încheie contracte cu producătorii agricoli pentru îngrăşarea şi livrarea unui număr de peste 1000 de bovine mari, aproape 7000 de porci, peste 1000 de viţei, aproape 25.000 de păsări, oi şi mînzaţi, planul de contractări pe trimestrul I şi II fiind cu mult depăşit.

Rezultatele acestea se datoresc în primul rînd muncii rodnice pe care o desfăşoară lucrătorii oficiului raional de achiziţii şi contractări de animale. Sub îndrumarea organelor de partid şi a sfaturilor populare ei se preocupă îndeaproape de popularizarea în rîndul ţăranilor muncitori a avantajelor ce le sînt acordate producătorilor agricoli prin hotărîrea guvernului şi partidului cu privire la îmbunătăţirea sistemului de contractare şi achiziţie de animale, păsări şi produse animale. Bunăoară, în comuna Amărăştii de Jos, achizitorul Stroe Dumitru, ajutat de agentul comunal Ion T. Nicolae, a reuşit ca de la începutul anului şi pînă acum să încheie cu producătorii agricoli contracte pentru livrarea unui număr de 52 de bovine mari, 8 mînzaţi, 22 de viţei, 847 de porci, 312 oi şi 3732 de păsări. El a dobîndit aceste succese datorită faptului că se află zi de zi în mijlocul ţăranilor muncitori, cărora le explică cu răbdare avantajele ce le au dacă încheie contracte, le dă îndrumări în legătură cu felul cum să îngrijească şi să îngraşe mai bine animalele contractate şi urmăreşte îndeaproape respectarea cu stricteţe a contractelor etc. Exemple bune în munca de încheiere a contractelor dau şi achizitorii P. Paul, Gh. Moraru şi alţii.

In munca lor, achizitorii O.R.A.C.A. primesc un sprijin temeinic din partea sfaturilor populare comunale. Cu sprijinul sfaturilor, au fost organizate la căminele culturale adunări ale obştei în cadrul cărora a fost prelucrată Hotărîrea guvernului şi partidului cu privire la îmbunătăţirea sistemului de contractare şi achiziţie de animale, păsări şi produse animale şi au fost popularizaţi ţăranii muncitori fruntaşi la încheierea contractelor. In multe comune, sfaturile populare au numit deputaţi comunali care să-i însoţească şi să-i ajute pe achizitori în munca de încheiere a contractelor.

Numeroşi producători agricoli care au încheiat anul acesta contracte pe termen mai scurt (3—6 luni) au şi început să livreze oficiului raional de achiziţii şi contractări animalele contractate. De pildă, ţăranul muncitor Grigore Marinescu din comuna Amărăştii de Jos, care a încheiat contract pe termen de 3 luni pentru îngrăşarea unui porc, a predat de curînd animalul contractat în greutate de 250 kg. Pentru acest porc, producătorul a primit suma de 3250 de lei. Deosebit de aceasta, Grigore Marinescu se mai bucură şi de alte avantaje. El poate cumpăra prin comerţul de întîmpinare 1.250 kg de bumbac fire; de asemenea, i se reduce cota obligatorie pe anul acesta cu 40 kg de carne şi aproape 500 kg de porumb.

Şi ţăranul muncitor Marin F. P. Radu, tot din această comună, s-a bucurat de avantaje mari, livrînd statului pe bază de contract o vită în greutate de 650 kg. Astfel el a primit 4680 lei, are dreptul la o reducere de 150 kg de porumb şi 40 kg de carne din cotele pe care le datorează statului. Totodată, el şi-a cumpărat prin comerţul de întîmpinare 1 kg şi jumătate de lînă şi 3 fuse de piele. Exemple asemănătoare pot fi date multe.

*

In raionul Caracal, sînt posibilităţi tot mai mari de intensificare a acţiunii de încheiere de contracte pentru îngrăşarea şi livrarea de animale către stat. Folosind aceste posibilităţi, O.R.A.C.A. din raionul Caracal trebuie să desfăşoare o muncă şi mai stăruitoare de lămurire a ţăranilor muncitori, demonstrîndu-le cu exemple concrete locale avantajele şi înlesnirile de care se bucură producătorii agricoli care încheie contracte cu statul pentru îngrăşarea şi livrarea de animale. Este necesar să se dea mai multă atenţie comunelor rămase în urmă cu acţiunea de încheiere a contractelor. Totodată, oficiul raional de achiziţii şi contractări de animale trebuie să se preocupe mai îndeaproape de lămurirea contractanţilor pentru ca aceştia să-şi respecte obligaţiile contractuale.

GH. BACIU

FOILETON

Tot pe drum...

— Insemnări din carnetul lui Cristea Ionică, directorul gospodăriei de stat Rîmnicu, regiunea Constanţa —

1 martie 1955

...In sfîrşit, mi-am îndeplinit unul din visele mele: mi-am cumpărat motocicletă. Să mai spuie unul şi altul de la trust că tot umblu pe la oraş cu maşina gospodăriei. Poftim: acum o să umblu cu... motocicleta mea. Ulei şi benzină se găsesc berechet în gospodărie. Unii zic că, înalt şi greoi cum sînt, o s-o paradesc repede... Vreau să zic, motocicleta, nu gospodăria. Dar cîţi oameni d'ăştia cît un stîlp n-am văzut eu, cîştigînd curse grele de motociclism. De azi chiar am de gînd să mă antrenez serios. O să fac cu regularitate distanţa Rîmnic-Constanţa şi înapoi, cu încărcătură dublă. Că mi-a propus contabilul şef Cristea Ilie să-l duc şi pe el la Constanţa de cîte ori mă... transport eu. Acum stau şi mă gîndesc ca... Hamlet: să-l iau sau să nu-l iau? Dacă îl iau, înseamnă să stea şi el cu mine prin Constanţa cîte 2—3 zile în şir. La urma urmei, de ce să nu-l iau? Că aş avea două avantaje. Intîi: ce e drept, eu o să fiu cu transportul, iar el cu ţuicile şi cu vinişorul. Al doilea: dacă mă mai critică vreunul de la Trustul regional al gospodăriilor agricole de stat cum că toată ziua mă plimb, am o scuză: era cu mine şi contabilul şef. Pînă la urmă, ieşim noi cu faţa curată. Că „unde-s doi, puterea creşte"...

2 aprilie

Azi am fost foarte supărat. Dimineaţa, tocmai ambreiasem motorul motocicletei, să plecăm, cînd Cristea Ilie, care se afla în ataş, mă trage de mînecă:

— Ia uită-te colo, că

dumneata vezi mai bine; eu, cu ochelarii mei, nu prea disting.

Mă uit şi, ce crezi? D'aia mi se bătea mie ochiul stîng de dimineaţă: în poarta gospodăriei era chiar inginerul Furtună Dan, de la Trust, venit în control...

— Ce facem? m-a întrebat contabilul şef.

— Facem stînga-mprejur, zic.

— Nu se poate, că ne-a zărit...

Avea dreptate. Am coborît repede de pe motocicletă şi am intrat în birou. A fost tărăboi mare.

— Staţi rău cu sectorul zootehnic, a început inginerul de la Trust. Aveţi multe pierderi din rîndul oilor şi al mieilor...

— Păi, dacă n-are zile, mai moare el şi omul, i-am răspuns eu.

— Oile gospodăriei au zile. N-au furaje şi îngrijire bună, mi-a întors-o inginerul Furtună. Să faceţi bine să luaţi măsuri. Că altfel, le luăm noi.

20 aprilie

Am luat măsuri... Da! Să nu mai iasă o vorbuliţă cum că eu şi contabilul şef plecăm cîte 2-3 zile pe săptămînă la Constanţa şi facem chefuri, în loc să vedem de treburile gospodăriei. I-am chemat pe brigadieri, pe şefii de secţii, pe funcţionari, pe toţi. I-e-am spus:

— Pe care-l mai prind că mai vorbeşte de mine, încercînd să... submineze autoritatea conducerii, îl... subminez şi eu din gospodărie!

Cuvintele mele au făcut foarte mare impresie asupra oamenilor.

— Dar de furaje pentru cai putem vorbi? Că nu mai au ovăz de vreo două luni, — s-a ridicat de la locul lui un grăjdar.

Oamenii au început să rîdă iar eu am ieşit pe uşa din dos, că se dusese pe gîrlă toată impresia pe care o făcusem.

13 mai

Intotdeauna ziua de 13 îmi aduce ghinion. Aşa s-a întîmplat şi azi. Mă înapoiasem de la Constanţa, împreună cu Ilie. Tocmai dam în primire şoferului motocicleta să mi-o alimenteze (căci diseară trebuie să plecăm din nou), cînd mă cheamă la telefon directorul Trustului, tov. Aurel.

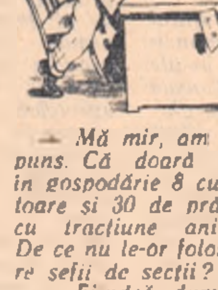
— Dumneata ştii că în gospodăria de stat Rîmnic, pe care o conduci, sînt 1360 ha însămînţate cu porumb? mă întreabă el.

— Cum să nu ştiu. Că, pînă le-am însămînţat, era să ne prindă sfîrşitul lui mai, zic.

— Dar pe la tarlalele cu porumb obişnuieşti să mai treci uneori?

— Păi nu trec cu motocicleta pe lîngă ele în fiecare zi?

— Treci. Da' în goana mare, spre Constanţa. D-aid nu vezi lăptuca, susaiul, coada calului şi alte buruieni ce au năpădit porumbul...

— Mă mir, am răspuns. Că doară avem în gospodărie 8 cultivatoare şi 30 de prăşitori cu tracţiune animală. De ce nu le-or folosi oare şefii de secţii?

— Fiindcă dumneata foloseşti timpul pe la oraş! Nu te-am găsit trei zile la rînd prin gospodărie..

15 iunie

Of, nu mai pot. Cînd m-am înapoiat marţi de acasă, de la Constanţa, am aflat de altă belea. Ieri, luni, nu s-au prezentat la birou decît vreo 2-3 funcţionari. Se vede treaba că ăştia mi-au prins slăbiciunea. Ştiu că luni eu lipsesc şi atunci nu mai vin nici ei la lucru. Că tot n-are cine să-i controleze. Au venit în schimb nişte tovarăşi de la Minister. Şi au cerut condica de prezenţă. Dar un grăjdar — mi se pare că tot ăla cu ovăzul — le-a spus:

— O ţine încuiată în scrin la domiciliul de la Constanţa, că-i om bun, tovarăşul director!...

Cei de la Minister au cerut atunci nişte acte de la contabilitate. Dar Ilie, contabilul şef, era plecat o dată cu mine, iar sertarele încuiate.

— Vedeţi că-i om vigilent tov. director? a insinuat careva.

Cum se vede, mă critică toţi din toate părţile şi toate astea numai de la motocicletă mi se trag. Dar de acum, m-am hotărît. Ca să nu mai fie nimeni invidios, vînd motocicleta. O să folosesc iarăşi maşina gospodăriei. Adică de ce să uzez la drum cauciucurile proprii, cînd pot să le port pe ale statului? De un singur lucru mi-e teamă. Să nu simtă manevra asta cei de la Trust şi de la Minister şi să mă anunţe într-o zi că... drumeţului îi stă bine cu drumul!

pt. conformitate
AL. RAICU

Aplicînd metodele înaintate de lucru, să realizăm anual cel puţin 1000 hantri de fiecare tractor

— Învăţăminte pe marginea consfătuirii cu mecanizatorii fruntaşi din regiunea Constanţa —

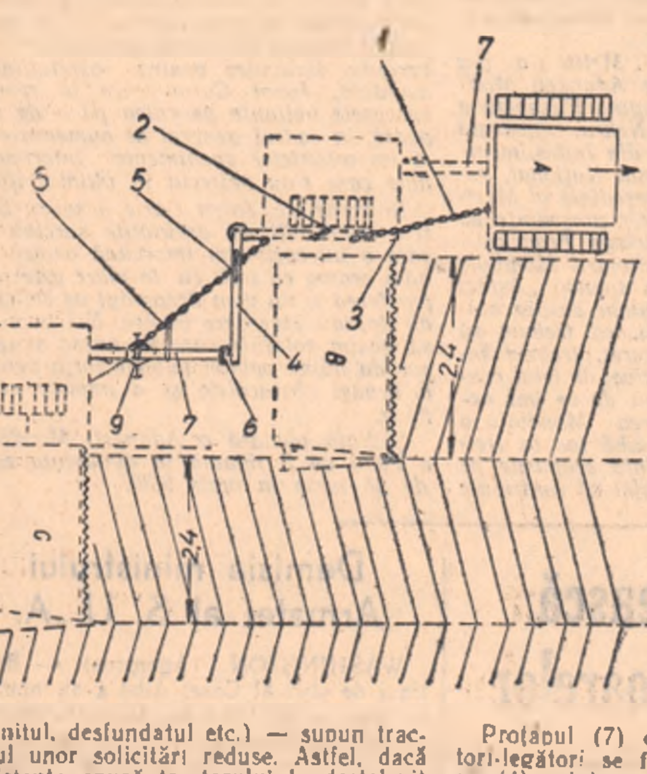
De curînd, din iniţiativa ziarului „Munca", a avut loc în oraşul Constanţa o consfătuire cu mecanizatorii fruntaşi din regiune, organizată de către Comitetul sindical regional agricol, Comitetul regional U.T.M. şi Direcţia agricolă regională cu sprijinul revistei „Ştiinţă şi tehnică" şi al Institutului de cercetări pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii. La consfătuire s-au analizat posibilităţile de extindere a iniţiativei Eroului Muncii Socialiste Vasile Volchiţă de a folosi cu randament sporit capacitatea de lucru a tractorului, încît să se realizeze anual cel puţin 1000 de hantri de fiecare tractor în două schimburi. Vorbitorii au arătat că acest lucru este pe deplin posibil prin aplicarea metodelor înaintate de organizare a muncii şi exploatare raţională a parcului de maşini şi tractoare la executarea unui volum complex de lucrări şi prin respectarea cu stricteţe a normativului de îngrijiri tehnice zilnice şi periodice.

Vorbind despre posibilităţile existente pentru realizarea unor indici înalţi de utilizare a parcului de maşini şi tractoare în campania de recoltare, dezmiriştit şi treieriş — cu un consum de materiale, piese şi produse petrolifere cît mai scăzut — delegaţii I.C.M.E.A şi numeroşi mecanizatori, ca Budu Ion de la S.M.T.-Hagieni, Petre Aurel de la G.A.S.-Ciocîrlia, Balcău Eusebiu de la S.M.T.-Remus Opreanu şi alţii, au arătat că succesul campaniei de strîngere a recoltei depinde în mare măsură de folosirea pe scară largă a cuplurilor de maşini şi agregatelor complexe, de aplicarea graficului orar, de organizarea lucrului şi pe timpul nopţii etc.

Din problemele discutate în cadrul consfătuirii, redăm mai jos unele recomandări ale I.C.M.E.A., privitor la alcătuirea cuplurilor şi agregatelor complexe în vederea ridicării productivităţii maşinilor în campania de recoltare, dezmiriştit şi treieriş.

Două secerători-legători la un tractor

Pentru a folosi întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, este necesar ca acestea să lucreze cu maşini agricole corespunzătoare puterii lor. Lucrările din campania de vară — comparativ cu alte lucrări (cum ar fi arăturile adînci, desţelenitul, desfundatul etc.) — supun tractorul unor solicitări reduse. Astfel, dacă rezistenţa opusă tractorului la desţelenit depăşeşte 1.200 kg, pentru recoltatul cerealelor cu o singură secerătoare-legătoare se cere învinsă o rezistenţă de numai 450 kg.

Pentru tractorul K.D.-35, care este cel mai răspîndit în agricultura ţării noastre, lucrul cu o singură secerătoare-legătoare, chiar în viteza a patra, este neeconomic, puterea de tracţiune a tractorului nefiind acoperită nici pe jumătate (450 faţă de 1050 kg).

Tractorul K.D.-35 are suficientă putere pentru a acţiona cupluri de maşini sau agregate complexe. La recoltat, tractorul K.D.-35 poate remorca cu succes un cuplu de două secerători-legători S.L.-54 sau Agrostroi. Dispozitivul de cuplare este foarte simplu şi poate fi confecţionat fără greutate şi cheltuieli prea mari în orice S.M.T. sau G.A.S. Cuplarea celor două secerători-legători se face în felul următor: prima secerătoare-legătoare se leagă direct de cîrligul tractorului, fără cărucior (avantren). De cadrul ei, pe partea dreaptă a roţii mari, se fixează cu două bride o grindă (2) din lemn de salcîm sau frasin, cu secţiunea de 15x15 cm. Grinda trebuie să depăşească spatele secerătorii cu circa 80 cm. La acest capăt al grinzii, se face o gaură căptuşită cu o bucşă de fier, în care să poată intra, de sus în jos, un bolţ cu diametrul de 20 mm. Gaura se face la cel puţin 10 cm. de la capătul grinzii, care e bine să se îmbrace în tablă pentru ca mişcările lanţului (1) să nu o roadă. De această grindă (2) se articulează o altă grindă (4), pentru menţinerea distanţei laterale constante între cele două secerători-legători. Grosimea grinzii este tot de 15x15 cm. Lungimea acestei grinzi depinde de lăţimea de lucru a secerătorii legători din faţă. Ea trebuie să fie atît de lungă, încît secerătoarea din urmă să încalece lateral numai cu un bot de cuţit lăţimea de lucru a secerătorii din faţă.

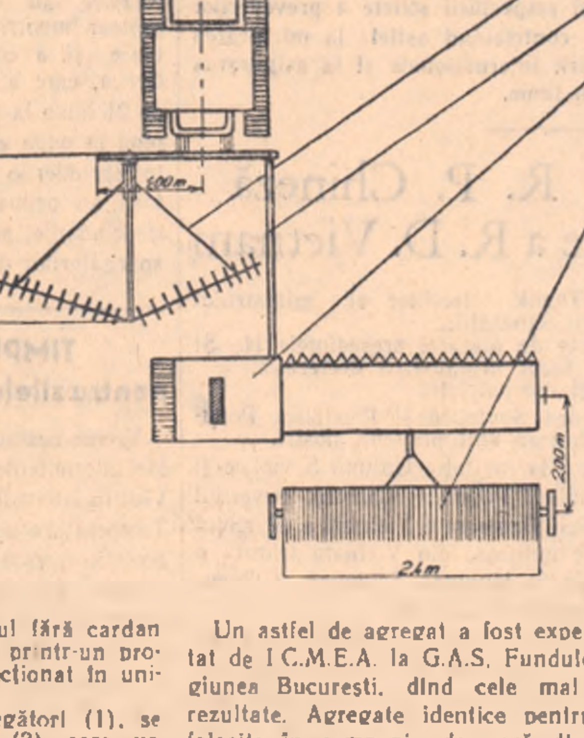
Protapul (7) celei de a doua secerători-legători se fixează de capătul grinzii (4) printr-un inel (6), o bridă şi un bolţ de fier rotund cu diametrul de 20 mm şi lung de 35 cm. Lungimea protapului (7) trebuie să fie de 1,2 m. Dacă protapul existent este în stare bună, nu trebuie făcut altul, dar trebuie să se facă la cap inelul de legătură.

Grinzile cu legăturile lor nu servesc la tracţiune. Efortul la tracţiune pentru secerătoarea-legătoare din spate este preluat de un lanţ cu zale de fier (1), lung de circa 6 m. şi cu diametrul de 10 mm. Un capăt al acestui lanţ se leagă de bara de tracţiune a tractorului, iar lanţul se înfăşoară o dată în jurul grinzii (2), se trece prin inelul de ghidaj (5) de pe cealaltă grindă (4), prin al doilea ghidaj (8) al lanţului, apoi celălalt capăt se leagă la secerătoarea-legătoare din spate în locul de fixare (9).

Acest cuplu acţionat de un tractor K.D.-35 în vitezele 3 şi 4 asigură o depăşire a normei de producţie zilnică de peste 70 la sută, consumul de combustibil pe hectar reducîndu-se aproximativ la 60 la sută din cel planificat.

Alcătuirea agregatului pentru recoltat, greblat şi dezmiriştit

Puterea tractorului poate fi folosită şi mai bine prin alcătuirea unui agregat compus dintr-o secerătoare-legătoare, o greblă mecanică şi un discuitor. Acest agregat complex poate fi deplasat cu ajutorul tractorului K.D.-35 sau K.D.P.-35 în viteza a treia. Prin utilizarea acestui agregat, dezmiriştitul se face pe întreaga suprafaţă a parcelei concomitent cu recoltatul, deci în condiţii optime.

La alcătuirea agregatului pentru recoltat, greblat şi dezmiriştit, trebuie avut grijă ca lăţimile de lucru ale discuitorului şi greblei să fie egale cu lăţimea de lucru a secerătorii-legători. Ca discuitor, poate fi utilizată partea din faţă a grapei cu discuri B.D.T. 3,4 folosită în ţara noastră.

Tractarea dispozitivului se face direct de la tractor printr-un protap (2) mai mare decît cel obişnuit, prevăzut cu găuri de reglaj. Secerătoarea-legătoare de tipul fără cardan va fi remorcată de tractor printr-un protap lung de 3 metri, confecţionat în unitate.

In spatele secerătorii-legători (1), se leagă o greblă mecanică (3), care va aduna spicele rămase pe mirişte. In stînga secerătorii-legători, de bara de tracţiune a tractorului, se remorchează discuitorul (4) astfel ca snopii legaţi să cadă în urma acesteia pe terenul dezmiriştit. Spicele adunate de greblă sînt ridicate de către un om şi legate în snopi.

Un astfel de agregat a fost experimentat de I.C.M.E.A. la G.A.S. Fundulea, regiunea Bucureşti, dînd cele mai bune rezultate. Agregate identice pentru a fi folosite în campania de vară din anul acesta se pregătesc şi în alte unităţi, cum sînt, de pildă, S.M.T. Dorobanţu şi Hagieni din regiunea Constanţa.

Strînsul şi clăitul paielor cu mijloace mecanizate

In complexul de lucrări din campania agricolă de vară, o mare cantitate de muncă este cheltuită cu adunatul paielor în urma combinelor. Pentru gospodăriile agricole de stat — unităţi cu suprafeţe întinse de păioase şi dotate cu un mare număr de combine sovietice S.-4. — executarea dezmiriştitului în termenele prevăzute de minimele agrotehnice este îngreunată de prezenţa pe mirişte a căpiţelor lăsate de colectorul de paie al combinelor. Adunatul şi transportul acestora aşa cum se obişnuieşte, cu căruţa, sînt greoaie şi neeconomice. Prin acest sistem, pe lîngă faptul că se întîrzie dezmiriştitul, se încarcă în mare măsură preţul de cost al produselor, costul pentru adunatul paielor de pe un hectar fiind de 78 lei.

Fig. 1

Pentru a înlătura aceste neajunsuri, I.C.M.E.A., pe baza rezultatelor obţinute la experimentarea în condiţiile agriculturii noastre a metodei sovietice de strîngere şi clăire a paielor cu ajutorul unei tîrşe şi a unei plase, recomandă folosirea acestei metode în toate unităţile agricole de stat. Prin strîngerea mecanizată a paielor lucrarea se execută într-un timp scurt, încît dezmiriştitul se poate efectua în cel mult 2 zile de la recoltare, realizîndu-se totodată şi o economie de 57 de lei la fiecare hectar.

Tîrşa şi plasa pot fi confecţionate din materiale ce se găsesc obişnuit în orice G.A.S. sau care pot fi uşor procurate. Tîrşa serveşte la adunatul paielor, iar plasa la clăitul acestora în şiră.

Fig. 2

Tîrşa este construită, aşa cum se vede în figura 1, din două cabluri lungi de 25 m fiecare, cu diametrul de 10—12 mm, sau din două frînghii (otgoane) de 18 mm diametru. La partea din spate, cablurile sînt distanţate unul de altul prin trei bare. Fiecare bară este confecţionată prin sudarea a două colţare 40 x 40 x 5 astfel încît să se formeze un tub. Lungimea barelor este de 1900 mm. Barele se fixează pe cablu cu ajutorul unor bride la distanţa de 1,2 metri între ele şi de 1,4 metri între cabluri.

Fig. 3

Lateral se mai prind două bare lungi de 1100 mm executate din fier colţar 40 x 40 x 4.

Pentru susţinerea paielor, în spaţiul dintre barele rigide se prind de cable 16 ochiuri de lanţuri, cu bride. Capetele tîrşei sînt prevăzute cu inele care se prind la nişte suporţi fixaţi la spatele celor două tractoare. Suporţii se fac din două bucăţi de fier colţar 75 x 75 x 6, lungi de 640 mm, sudate între ele.

Plasa se confecţionează din 3 cabluri lungi de 25 m. fiecare, avînd diametrul de 5—6 mm (fig. 2). In lipsa acestor materiale se pot folosi lanţuri sau frînghii groase. Cadrul plasei se realizează cu ajutorul a trei bare de lemn, lungi de 7 m. Pentru confecţionarea ochiurilor plasei, se foloseşte o frînghie lungă de 180—200 m. Pentru tragerea înapoi a plasei, mai sînt necesari 50-60 m. de cablu de tracţiune, cu diametrul de 10-12 mm, şi 30-40 metri sîrmă.

Pentru strîngerea paielor cu ajutorul tîrşei şi clăitul lor cu plasa, pot fi folosite două tractoare de cel puţin 35 C.P. fiecare.

Adunarea paielor cu ajutorul tîrşei se face în felul următor: tîrşa este dusă de tractoare pînă la prima căpiţă. Aci este cîtva timp susţinută de partea de sus în poziţie verticală de către 2 oameni (aceştia îi menţin numai echilibrul, fără a-i suporta greutatea). Cele două tractoare înaintează apoi printre rîndurile de căpiţe, apropiindu-se unul de altul pe măsură ce creşte numărul căpiţelor adunate. După ce în tîrşă s-au adunat un număr suficient de căpiţe (circa 20), tractoarele deplasează paiele spre locul unde vor fi clăite, de preferinţă spre o latură a parcelei. Deplasarea se face în viteză nu prea mare. Paiele din tîrşă sînt duse pe plasă, un capăt al acesteia fiind fixat cu un cablu de un ţăruş.

In vederea clăitului paielor plasa se aşează pe şira (aşa cum se vede în fig. 2) ancorată cu un ţăruş metalic. După ce paiele au fost aduse pe plasă, unul din tractoare se decuplează de la tîrşa, iar celălalt se deplasează cu ea la locul unei noi încărcături. Tractorul rămas lîngă şiră se deplasează în spatele acesteia (vezi fig. 3), după care se leagă de tractor cablul cu ţăruşul ce anterior fusese trecut, din partea din faţă, în spatele şirei.

Plasa este trasă de tractor pînă cînd iese complet de sub paie. In această poziţie, tractorul este decuplat şi se deplasează la tîrşă pentru a duce un nou transport de paie cu ajutorul celuilalt tractor.

Plasa poate fi aşezată în poziţia iniţială manual sau cu ajutorul unui cal.

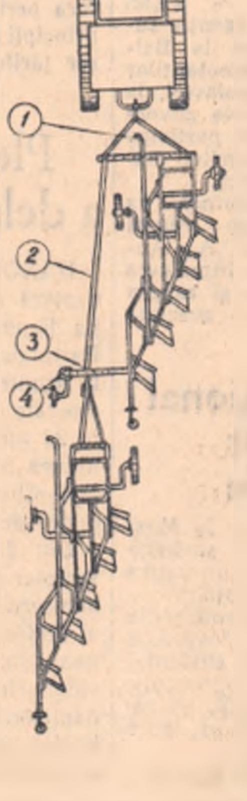
Lăţimea şirei se face de circa 10 metri.

Tractoarele care lucrează cu tîrşa trebuie să fie prevăzute cu parascîntei şi extinctoare de bord.

Lucrînd după indicaţiile de mai sus, două tractoare şi 8 muncitori pot strînge şi clăi zilnic, cu tîrşa şi plasa, paiele de pe o suprafaţă de 50 ha.

Cupluri de două pluguri cu cinci brazde pentru dezmiriştit

Pentru a putea executa cu uşurinţă dezmiriştitul, S.M.T.-urile şi G.A.S.-urile sînt dotate cu un mare număr de discuitoare de construcţie romînească D.B.-2 şi D.B.-3. Pe lîngă aceste maşini, în numeroase unităţi se mai folosesc la dezmiriştit plugurile cu ramă de 5 brazde. Productivitatea acestora faţă de discuitoare este mult scăzută. Un plug „Ilie Pintilie" cu rama de 5 brazde, pentru a executa dezmiriştitul la o adîncime de 10 cm, are nevoie, în teren bine lucrat, de o forţă de tracţiune de circa 480 kg. Lucrîndu-se chiar în viteza a 4-a, cu un singur plug se foloseşte deci numai jumătate din forţa de tracţiune a tractorului. De aceea, pentru a spori productivitatea muncii la dezmiriştit, este necesar să se lucreze cu cupluri de două pluguri cu ramă la un tractor.

Dispozitivul pentru cuplarea a două pluguri cu 5 brazde pentru dezmiriştit se compune dintr-un triunghi de tracţiune, fixat de cadrul primului plug de lîngă tractor (1), o tijă longitudinală de reglare (2) din fier lat de 40x10 şi o şină transversală (3), legată flexibil de un suport (4).

Cel de al doilea plug remorcat se fixează cu cîrligul de tracţiune de şina transversală (3) din fier lat de 70x20 mm. Această şină transversală, precum şi şina transversală a triunghiului de remorcare, are din loc în loc cîteva găuri de care se agaţă cîrligul de tracţiune al plugului prin ochiul de legătură.

Cele două şine transversale sînt întărite de tija de fier (2) care se fixează cu capetele de cele două şine transversale prin cîte un şurub 3/4"x50. Lungimea acestei şine se poate micşora sau mări.

La remorcare, roata din brazdă a celui de al doilea plug trebuie să meargă în urma roţii din spate a plugului din faţă. Pentru aceasta, se folosesc găurile ce există în şina transversală (3).

Cînd se folosesc la dezmiriştit două pluguri cuplate, trebuie avut grijă ca fiecare plug să lucreze pe toată lăţimea lui de lucru, iar între pluguri să nu se formeze greşuri. La capătul parcelei, tractoristul va ridica întîi plugul din faţă, apoi pe cel din spate.

S-a dovedit că prin utilizarea unui asemenea cuplu productivitatea muncii se măreşte cu peste 80 la sută, consumul de combustibil se reduce cu 35—40 la sută, iar preţul de cost al hantrului scade cu circa 45 la sută.

Lucrîndu-se cu un astfel de cuplu pe tarlalele gospodăriei colective „Vasile Roaită" din comuna Golcea Mică, s-a dezmiriştit într-o zi 8,60 ha.

Pentru a folosi cît mai intens timpul de lucru din campania de vară, se recomandă ca lucrările de dezmiriştit să se execute mai ales în timpul nopţii, urmînd ca în timpul zilei tractoarele să execute alte lucrări.

Cînd trebuie recoltate cerealele păioase

Ing. Petre Tomoroga
director al staţiunii experimentale I.C.A.R. Valul lui Traian, regiunea Constanţa

In multe regiuni ale ţării, recolta se arată a fi anul acesta îmbelşugată, mai ales acolo unde s-au aplicat metodele agrotehnice înaintate. Intrucît momentul recoltării cerealelor păioase se apropie, iar în unele părţi a început chiar seceratul orzului, e bine să atragem atenţia unităţilor agricole socialiste, precum şi ţăranilor muncitori, asupra importanţei pe care o prezintă alegerea momentului recoltării. Acest lucru este necesar pentru că în unele locuri din ţară se fac greşeli care duc la pierderi însemnate din recolta dobîndită cu multă trudă.

Astfel, unii cultivatori mai practică încă obiceiul de a lăsa cerealele să se coacă deplin (să ajungă la răscoacere), ca abia apoi să înceapă strînsul recoltei. Practicarea acestui obicei face să se piardă boabele prin scuturare din spic. Pe de altă parte însă, putem avea pierderi de recoltă şi dacă recoltăm prea devreme.

Ce trebuie să avem în vedere atunci cînd vrem să alegem momentul recoltării?

In primul rînd, va trebui să cunoaştem fazele de coacere a boabelor din spice, adică să ştim cînd se găsesc mai multe substanţe hrănitoare în bob şi cînd bobul capătă cele mai bune însuşiri calitative.

La cerealele păioase, deosebim trei faze sau stări de coacere:

Coacerea în lapte. In această fază, paiul începe să se îngălbenească la partea de jos, iar sus, înspre spic, rămîne încă verzui. Bobul are culoarea galbenă-verzuie şi conţine pînă la 50 la sută apă. Strîns între degete, se turteşte şi din el iese un suc lăptos. Dacă vom recolta în această fază, nu vom obţine producţii sporite, deoarece boabele continuă să crească şi să-şi mărească greutatea. De asemenea, în această stare de coacere, boabele sînt lipsite de calităţi germinative.

Coacerea galbenă sau în pîrgă. In această fază, care reprezintă pentru multe cereale păioase momentul cel mai bun de recoltare, paiul se îngălbeneşte, cu excepţia nodurilor superioare. Bobul se îngălbeneşte şi devine mai consistent. Prin apăsare cu unghia, bobul se rupe şi din el se desprinde o masă făinoasă, puţin cleioasă. Bobul mai conţine încă multă apă, care se pierde treptat. *Recoltate în această fază, cerealele îşi vor continua coacerea în snop.*

Coacerea completă. In această fază, paiele sînt în întregime galbene, uscate. Bobul se întăreşte şi nu se mai poate turti prin apăsare cu unghia. Din cauza pierderilor de apă, bobul se usucă, se micşorează şi se desprinde foarte uşor din pleve. De aceea, recoltarea făcută la coacerea completă duce la pierderi prin scuturare.

Cunoscînd fazele de coacere, se poate stabili cu uşurinţă *timpul cel mai potrivit pentru recoltarea fiecărei cereale păioase în parte.*

Astfel, orzul *cu mai multe rînduri trebuie recoltat în faza de coacere în galben,* deoarece are spicul fragil şi se scutură foarte repede dacă a ajuns la coacerea deplină. Orzul cu două rînduri, care este destinat în mare măsură fabricării berei, trebuie recoltat la coacerea completă, atunci cînd boabele au cele mai bune proprietăţi tehnologice. Din boabele care n-au ajuns la maturitate deplină se obţine o bere tulbure, care nu poate fi limpezită uşor.

Grîul de toamnă şi de primăvară *se recomandă să se recolteze la sfîrşitul fazei de coacere în pîrgă,* cînd boabele au culoarea galbenă-roşcată şi au cele mai bune însuşiri de panificaţie. Lanurile destinate recoltării cu combine e bine să fie lăsate pînă la coacerea completă, deoarece în acest caz treierişul se face în acelaşi timp cu seceratul şi deci se înlătură pericolul pierderilor de boabe din snopi.

Secara, ca şi grîul şi orzul, se caracterizează printr-o coacere mai uniformă. Dacă recoltăm secara în faza de coacere în pîrgă, un număr însemnat de boabe vor rămîne şiştave. Dacă vom întîrzia recoltatul pînă la coacerea deplină, vor începe să se rupă spicele şi de asemenea vom avea pagube mari. De aceea, este necesar ca *secara să fie recoltată la începutul coacerii depline.*

Ovăzul are o coacere neuniformă. La această plantă, coacerea începe la spiculeţele de la vîrful paniculului. Dacă întîrziem cu recoltatul, vom pierde boabele cele mai mari şi mai bune. Pentru a evita aceste pagube, e bine *să recoltăm ovăzul cînd 2/3 din spicele paniculului sînt în faza de coacere în pîrgă.* Aceleaşi condiţii este necesar să fie respectate şi la mei.

Experienţele făcute au arătat că orice întîrziere la recoltarea păioaselor nu poate aduce decît pagube de recoltă. Bunăoară, dacă recoltarea se face cu numai cinci zile mai tîrziu decît timpul optim, se pierde 3,5 la sută din recoltă, dacă întîrziem cu zece zile, pierdem 7—16 la sută, iar după 15 zile putem pierde pînă la 1/3 şi chiar mai mult din recoltă. Deci, dacă întîrziem cu recoltarea două săptămîni, în loc să obţinem, de exemplu, 2.000 kg la hectar, vom obţine doar 1.500—1.300 kg. Dacă socotim aceste pierderi la o unitate agricolă socialistă care are 300 ha semănate cu grîu, atunci pagubele din recoltă însumează peste 15 vagoane. De aceea, trebuie să dăm foarte mare atenţie stabilirii momentului optim pentru recoltare şi executarea lucrărilor în cel mai scurt timp.

Inginerii şi tehnicienii agronomi au datoria de cinste de a cerceta zilnic starea lanurilor şi de a stabili cu simţ de răspundere şi cu grijă momentul începerii recoltării în fiecare comună, în fiecare sat şi chiar în fiecare gospodărie în parte.

Trebuie să menţionăm că mare parte din succesul recoltatului este în funcţie şi de mijloacele cu care se execută lucrarea. Cel mai economic mijloc este combina. Cînd se lucrează cu secerătorile-legători, snopii să fie adunaţi imediat în clăi aşezate în rînduri drepte, pentru a se putea trece la dezmiriştit în acelaşi timp cu recoltatul.

Dacă se lucrează cu secerătorile simple, trebuie şi mai multă grijă pentru că pericolul scuturării este mai mare.

In unele cazuri, ţăranii muncitori au obiceiul să recolteze păioasele cu coasa, care, deşi este o metodă mai comodă, totuşi este deosebit de dăunătoare, pagubele fiind cele mai mari. Mai mult decît atît, unii, în loc să lege snopii imediat, obişnuiesc să adune paiele în grămezi, ceea ce e foarte rău, căci în felul acesta nu vor avea de cîştigat decît diferitele animale rozătoare de pe cîmp.

Cadrelor tehnice de pe teren le revine o mare răspundere în ceea ce priveşte îndrumările pe care trebuie să le dea gospodăriilor agricole de stat sau colective, precum şi ţăranilor muncitori din întovărăşiri sau cu gospodării individuale, pentru reuşita recoltării cerealelor păioase, iar mecanizatorilor din S.M.T.-uri şi gospodării de stat le revine răspunderea executării calitative şi la timp a recoltatului cu maşinile.

Să fie grăbit ritmul reparaţiilor în S.M.T.-urile din regiunea Timişoara

Datorită condiţiilor grele în care s-au executat lucrările de însămînţări din această primăvară în regiunea Timişoara, tractoarele S.M.T.-urilor au fost supuse unor eforturi mai mari, ceea ce a atras după sine uzarea lor prematură. Din această cauză, volumul de reparaţii al tractoarelor, — în vederea pregătirii lor pentru lucrările de recoltare — este cu mult mai mare decît cel prevăzut, în urma hantrajului realizat.

Pentru a putea face faţă cu succes reparaţiilor din această perioadă, se impune în primul rînd o deosebită atenţie organizării muncii.

Nu în toate S.M.T.-urile din regiune s-a ţinut însă seama de acest lucru.

Mult rămase în urmă cu reparaţiile sînt S.M.T. Ciacova (director Francisc Kosca), unde pînă la 15 iunie nu se reparaseră nici 40 la sută din tractoare şi S.M.T. Biled (director ing. Cornel Dumitraşcu) unde nu s-a realizat nici 60 la sută din volumul total de reparaţii. Din cele 59 de tractoare de la S.M.T. Biled, sînt gata reparate abia 30. In acest S.M.T., mai sînt încă de reparat mai mult de 40 la sută din batoze, 30 la sută din plugurile de tractor, 50 la sută din elevatoare şi altele.

Rămînerea în urmă a reparaţiilor în unele S.M.T.-uri din regiunea Timişoara se datoreşte şi serviciului S.M.T. din direcţia regională agricolă care n-a îndrumat şi controlat îndeaproape aceste munci. Tov. ing. Ion Rădulescu, tehnician cu reparaţiile din acest serviciu, „urmăreşte" organizarea şi mersul reparaţiilor din birou, prin telefon.

Inginerii şi tehnicienii de la serviciul regional S.M.T. Timişoara, ca şi cei din S.M.T.-uri, trebuie să ia urgente măsuri pentru terminarea grabnică a reparaţiilor. Ei au datoria să îndrume operativ şi concret — la locurile de muncă — desfăşurarea reparaţiilor şi să asigure toate condiţiile necesare pentru terminarea lor în scurt timp şi la un nivel tehnic corespunzător.

V. CAZACU

Stuparii gospodăriei

Aşezată într-o livadă cu pomi fructiferi, bine adăpostită de vînturile reci din munţi, stupina colectivei din satul Noul Romîn, raionul Făgăraş, pare un orăşel construit cu mult gust şi cu migală. Zumzăind şi zburînd fără răgaz, albinele adună neobosite, în fagurii aurii, polen şi nectar.

Pe Ion Bunea, stuparul gospodăriei, om harnic şi meşter ca o albină — cum spun ceilalţi colectivişti — l-am găsit în cabana-laborator. Meşterea la nişte rame pentru faguri, ajutat de tînărul Miclea Ion, pe care îl pregăteşte să devină şi el apicultor.

— Frumoşi stupi aveţi, tovarăşi, nu-mi putui opri admiraţia.

— Aici sînt numai o parte. Mai avem 26 în pădure, la salcîmi şi fîneţe şi alţi 40 la „Unghetul Şerbăneştilor" la sparcetă; pe aceştia care se văd aici îi vom duce în curînd în „Surpături", unde e floră meliferă din belşug.

In timp ce stăm de vorbă, mîinile stuparilor lucrează de zor. Stiva de rame cu faguri artificiali creşte într-una.

★

In scurt timp, caii mici de munte pornesc în trap spre stupii de la „Unghetul Şerbăneştilor", cale de 5 km. Locul ales pentru stupi e ferit de vînturi reci prin trei valuri naturale de pămînt acoperite cu arbuşti. In jur, cît vezi cu ochii, se întind fîneţe cu floră alpină şi pîlcuri de salcîmi înfloriţi.

Venit împreună cu noi, tovarăşul Petre Feldioreanu, tehnicianul apicol al regiunii, a început să controleze puterea stupilor (populaţia de albine) şi producţia de miere.

— In cîteva zile, puteţi recolta mierea de primăvară, le spune el stuparilor. Apoi, către noi: Succesele stuparilor noştri nu sînt întîmplătoare. Ei aplică metode sovietice avansate: mărirea populaţiei de albine şi crearea de nuclee pentru producerea mătcilor de rezervă. După cum vedeţi, albinele gospodăriei nu trebuie să zboare la mari distanţe pentru a găsi nectar. Ele sînt transportate pe locurile bogate în flori cu stupi cu tot. Apicultorii fac, adică, stupărit pastoral.

— Acum sîntem aici, iar peste o lună vom fi tocmai la Smeuriş, în raionul Sibiu, îl completează rîzînd tovarăşul Bunea.

Are de ce fi vesel: anul trecut, apicultorii gospodăriei colective au obţinut de la 65 de stupi peste 1.000 kg de miere marfă. Aceasta a adus colectiviştilor un venit de aproape 25.000 de lei şi faima de cei mai pricepuţi apicultori din regiunea Stalin.

I. BALAN

Semnarea declarației comune a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și a primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 iunie, în marele palat al Kremlinului a avut loc într-o atmosferă de cordialitate și prietenie semnarea declarației comune a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și a primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru.

Ora 20,15 minute. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru, se apropie de masa pe care se află textele declarației comune în limbile rusă și engleză, pentru a semna această declarație.

Declarația comună a fost semnată de N. A. Bulganin și Jawaharlal Nehru.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru își string puternic mîinile.

Cei prezenți la semnarea declarației comune salută cu aplauze actul semnării declarației comune care este o dovadă a unei noi și importante contribuții a guvernului U.R.S.S. și guvernului Indiei la cauza slăbirii încordării internaționale, la cauza întăririi păcii și prieteniei dintre popoare.

Din partea sovietică, la semnarea declarației comune au fost de față: N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, P. N. Pospelov, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, G. K. Jukov, ministru al Apărării al U.R.S.S., V. D. Sokolovski, mareșal al Uniunii Sovietice, A. A. Gromiko, V. V. Kuznețov, prim-locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., D. T. Șepilov, redactor șef al ziarului „Pravda", F. F. Molocikov, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., L. F. Ilicev, șeful presei din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Din partea indiană la semnarea declarației comune au fost de față K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S., N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, A. Hussein, șeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India, personalul diplomatic al ambasadei Republicii India în U.R.S.S., fiica lui J. Nehru, Indira Gandhi, delegația de ziariști indieni care se află în U.R.S.S.

Primirea lui J. Nehru de către N. A. Bulganin

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 iunie, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, l-a primit la Kremlin pe primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru. Între N. A. Bulganin și J. Nehru a avut loc o convorbire la care au luat parte N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici și A. I. Mikoian.

La convorbire au fost de față persoanele care îl însoțesc pe J. Nehru: N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, A. Hussein, șeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India, K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S. și P. N. Kaul, primul secretar al ambasadei Republicii India în U.R.S.S.

Din partea sovietică la convorbire au fost de față A. A. Gromiko și V. V. Kuznețov, prim-locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie.

Pentru continua întărire a relațiilor de prietenie și colaborare dintre U.R.S.S. și India

Răspunzînd invitației guvernului sovietic, Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, a vizitat Uniunea Sovietică. Timp de două săptămîni, J. Nehru, însoțit de fiica sa Indira Gandhi și de ceilalți membri ai delegației, precum și de un grup de ziariști indieni, a străbătut 13.000 km. fiind oaspete al multor orașe, uzine, fabrici, sovhozuri, colhozuri, întîmpinat pretutindeni cu căldură și prietenie de oamenii sovietici.

Solul poporului indian de 400 milioane de locuitori a vizitat Stalingradul, orașul erou, unde a scris în registrul de impresii al Muzeului apărării Țarițînului: „Am venit aici pentru a saluta Stalingradul invincibil și victorios". Pe coastele însorite ale Crimeii, Nehru s-a întîlnit cu copiii din tabăra „Artek", unde a răspuns la o întrebare a unei fetițe „...îmi place mult, foarte mult poporul sovietic și îndeosebi îmi plac copiii din Uniunea Sovietică". În Gruzia a vizitat uzina metalurgică transcaucaziană „I. V. Stalin" din orașul Rustavi, a trecut apoi prin R.S.S. Turkmenă, prin Uzbekistan unde a stat de vorbă cu cultivatorii de bumbac și cu academicienii din R.S.S. Uzbecă, prin R.S.S. Kazahă, prin ținutul Altai. Premierul indian a fost oaspetele sovhozului „Kurinski" creat pe pămînturile desțelenite; a fost apoi primit de muncitorii marelui combinat metalurgic „Stalin" din Magnitogorsk, de cei de la uzina constructoare de mașini grele „Sergo Ordjonikidze" din Ural. J. Nehru a vizitat apoi prima centrală electrică pe bază de energie atomică. Peste tot, oamenii sovietici au salutat în persoana lui J. Nehru poporul indian iubitor de pace, cu care poporul sovietic are vechi și adînci legături de prietenie și înțelegere reciprocă.

La Moscova, a avut loc un mare miting, în cadrul căruia N. A. Bulganin și J. Nehru au rostit cuvîntări, în care a fost subliniată străduința celor două țări de a contribui la apărarea cauzei păcii generale. Acest lucru a fost scos în evidență de J. Nehru și cu prilejul conferinței de presă de la Moscova, în răspunsurile date de el la întrebările ziariștilor sovietici, indieni și din alte țări.

Uniunea Sovietică a privit întotdeauna cu caldă simpatie lupta poporului indian pentru independență națională. În cadrul mitingului de la Moscova, J. Nehru a arătat că mulți reprezentanți ai poporului indian au urmărit cu mare interes profundele schimbări și evenimente petrecute în U.R.S.S. și că aproape simultan cu Revoluția din Octombrie condusă de marele Lenin, a început în India o fază nouă a luptei pentru libertate „Deși în lupta noastră sub conducerea lui Mahatma Gandhi noi am mers pe o altă cale, l-am admirat pe Lenin și exemplul său ne-a înrîurit".

India, care a fost vreme îndelungată colonie engleză, a reușit să scuture jugul regimului colonial și să devină republică în 1947. Cucerirea independenței sale a creat condiții favorabile întăririi relațiilor prietenești cu Uniunea Sovietică. Năzuințele comune spre pace și limpezirea atmosferei încordate între state, a apropiat și mai mult cele două țări, cu toată diferența dintre sistemele lor sociale. La baza relațiilor sovieto-indiene stau principiile proclamate de India și R.P. Chineză, la care au aderat apoi Birmania și R.P.F. Iugoslavia precum și statele participante la conferința de la Bandung. Aceste principii, care au fost aprobate și de U.R.S.S. și care sînt perfect valabile pentru orice țară, sînt: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și suveranității, neagresiunea, neamestecul în treburile interne, egalitatea și avantajul reciproc și coexistența pașnică.

O deosebită importanță pentru situația actuală internațională o prezintă eforturile comune ale U.R.S.S. și Indiei într-o serie de probleme arzătoare. Ambele țări, alături de R.P. Chineză, au contribuit cu succes la încheierea armistițiului în Coreea și la încetarea focului în Indochina. Uniunea Sovietică și India se pronunță pentru soluționarea pașnică a problemei Taivanului și pentru ca R. P. Chineză să capete locul ce i se cuvine de drept în O.N.U. „Am credința — a spus J. Nehru la mitingul de la Moscova — că într-un viitor apropiat vom vedea Republica Populară Chineză ocupîndu-și locul legitim în Organizația Națiunilor Unite și că încercările întreprinse în scopul soluționării problemei Extremului Orient vor avea un succes tot mai mare". — În cadrul aceluiași miting, atît N. A. Bulganin cît și J. Nehru și-au exprimat speranța că O.N.U., a cărei sesiune în curs de desfășurare este închinată celei de a 10-a aniversări a semnării Cartei O.N.U., va îndreptăți speranțele pe care și le-au pus în ea popoarele lumii.

Este neîndoielnic că vizita lui J. Nehru în Uniunea Sovietică va contribui la întărirea relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări și le va lega și mai strîns, prin îndreptarea eforturilor comune spre slăbirea încordării între state. În acest sens, N. A. Bulganin a subliniat faptul că schimbul de vederi avut cu J. Nehru a arătat că... „există înțelegere reciprocă și unitate de vederi într-o serie întreagă de probleme de cea mai mare însemnătate pentru slăbirea încordării existente în relațiile internaționale". — Acest lucru a fost cu deosebire pus în lumină și în declarația comună sovieto-indiană semnată de N. A. Bulganin și J. Nehru.

Interese și aspirații comune, legate de lupta pentru menținerea păcii și înțelegere între popoare, au dus la lărgirea colaborării între U.R.S.S. și Republica India în domeniul relațiilor economice și culturale. Potrivit unui acord încheiat, Uniunea Sovietică va construi în India un mare combinat metalurgic cu o capacitate de 1 milion tone oțel anual, va livra întregul utilaj și va acorda ajutorul tehnic necesar, inclusiv trimiterea unor experți specialiști de înaltă calificare. După cum se știe, actualmente se află în U.R.S.S. un grup de specialiști indieni care vizitează și studiază o serie de întreprinderi și institute sovietice în vederea documentării tehnico-științifice. Grupul de ziariști indieni care însoțește pe J. Nehru a luat cunoștință de uriașele progrese înregistrate în Uniunea Sovietică în domeniul economiei naționale, trimițînd prețioase corespondențe presei din India. Un ziarist indian, Svaminathan, a arătat: „Uzina de construcții de mașini din Ural este una din cele mai mari uzine pe care le-am văzut vreodată în viață. Este un gigant al industriei grele din Rusia Sovietică. Fără să vreau, gîndurile mele se întorc spre patrie. Sînt adînc încredințat, că va veni un timp cînd țara mea va avea și ea astfel de uzine".

Vizita lui J. Nehru în Uniunea Sovietică a stîrnit un larg și puternic ecou în întreaga lume, ca un eveniment însemnat al politicii internaționale. Ea constituie un real pas înainte pe calea ce duce la întărirea prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și India, servind intereselor păcii și năzuințelor legitime ale tuturor popoarelor spre înțelegere rodnică.

Recepția dela Moscova oferită de J. Nehru

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: Primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Republicii India, Jawaharlal Nehru, care se află în vizită oficială în Uniunea Sovietică, a oferit la 22 iunie o recepție.

Din partea sovietică la recepție au participat: N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, K. E. Voroșilov; vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; miniștri ai U.R.S.S., funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., Ministerului Apărării al U.R.S.S., Ministerului Culturii al U.R.S.S., Ministerului Comerțului Exterior, activiști cu munci de conducere ai Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, oameni de știință, cultură și artă, ziariști sovietici și străini.

Din partea indiană la recepție au participat K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S. și membrii ambasadei; N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, A. Hussein, șeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India, fiica lui Jawaharlal Nehru, Indira Gandhi, ziariști indieni.

La recepție au participat de asemenea șefii ambasadelor și misiunilor acreditați la Moscova.

În cadrul recepției, o delegație de profesori și studenți ai Universității din Moscova, i-au înmînat lui Jawaharlal Nehru diploma de doctor honoris causa în științe juridice a Universității din Moscova.

Ședințele din 20 și 21 iunie ale Vecei Federative Executive iugoslave

BELGRAD 22 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Borba", la ședințele din 20 și 21 iunie ale Vecei Federative Executive, Svetozar Vukmanovici vicepreședinte al Vecei Federative Executive și președintele Comitetului pentru problemele economiei, a făcut o comunicare despre situația economică a țării. După dezbateri a fost adoptată hotărîrea ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii Scupșcinei populare federative care va avea loc în iulie a.c.

Vecea Federativă Executivă a ascultat rapoartele prezentate de Slavko Komar despre măsurile pentru avîntul agriculturii, Nicola Mincev despre problemele pieței agricole și Osman Karabegovici despre comerțul exterior. În problemele discutate au fost adoptate hotărîri.

În cadrul aceleiași ședințe, Vecea Federativă Executivă a aprobat proiectul de lege cu privire la burse.

Jugopres despre conferința de la Belgrad a ambasadorilor occidentali

BELGRAD 22 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță agenția Iugopres, la 24 iunie va avea loc la Belgrad o conferință a reprezentanților S.U.A., Angliei, Franței și Iugoslaviei, la nivelul ambasadorilor. În numele guvernului iugoslav, la tratative va participa subsecretarul ministrului Afacerilor Externe al R.P.F. Iugoslavia, Phica.

Între participanții la conferință va avea loc un schimb de păreri asupra problemei relațiilor dintre S.U.A., Anglia și Franța pe de o parte, Iugoslavia — pe de altă parte, precum și asupra problemelor internaționale care prezintă un interes comun.

Seminar internațional al studenților în agronomie

Între 22 și 28 iunie are loc la Moscova Seminarul internațional al studenților în agronomie organizat din inițiativa Uniunii Internaționale a Studenților.

Delegația studenților în agronomie din țara noastră, alcătuită din tovarășii: conf. univ. Vasile Pungan și studentul Ion Bălciu de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, au părăsit luni Capitala, îndreptîndu-se spre Moscova.

(Agerpres)

Deschiderea Adunării Mondiale a Păcii de la Helsinki

HELSINKI 22 (Agerpres). — trimisul special Agerpres transmite:

Ora deschiderii Adunării Mondiale a Păcii se apropie. În jurul sălii „Messuhalli" drapelele a 90 de țări ale căror popoare și-au trimis reprezentanții la Helsinki flutură în bătaia vîntului nordic.

Grupurile ce se îndreaptă spre ușile clădirii sînt tot mai numeroase, tot mai compacte. Se înfiripă discuții, se fac cunoștințe, se evocă în grabă amintiri de la alte întîlniri consacrate aceluiași țel — Pacea. Uriașa sală își primește oaspeții într-un decor impresionant prin simplitatea lui. Culorile vii ale drapelelor, înșiruite lateral, subliniază măreția evenimentului. În spatele tribunei un pin uriaș, simbol al tinereții și vieții în tradițiile țărilor scandinave, domină sala. Delegații își caută grăbiți locurile. Se aud rostindu-se nume cunoscute. Se aud nume care nu s-au aflat niciodată alăturî pînă acum. Parlamentari, conducători de partide politice, scriitori, artiști, oameni de știință, reprezentanți ai cercurilor de afaceri, conducători ai organizațiilor muncitorești sau țărănești, reprezentanți ai clerului, comuniști, socialiști, liberali, catolici, conservatori, se află astăzi în această sală, în aceleași bănci, pentru a-și exprima liber părerile în aceeași problemă.

Numeroși reprezentanți ai agențiilor de presă, ziarelor, societăților de radio-difuziune, au fost invitați să participe la adunare. Sînt mulți și după cît se pare animați de sentimente diferite în ce privește țelurile acestei adunări de pace. Cei mai mulți sînt hotărîți să-și închine activitatea adevărului. Ei au venit aici pentru a ajuta popoarelor să cunoască mai bine adevărul. Alții au venit să-l descopere. Ei sînt cinstiți în intențiile lor. Există însă o a treia categorie, jalnic de minoritară, a acelor care au venit pentru a nega speranța, pentru a trăda adevărul. Glasul lor trădează o gravă anemie morală. „subtilitățile" lor ieftine nu reușesc să convingă pe nimeni. Prin contrast, prezența lor aici nu face decît să reliefeze și mai puternic forța celor care reprezintă adevărata voință a sutelor de milioane de oameni.

Este ora 16,45. În sala „Messuhalli" din Helsinki s-a deschis Adunarea Mondială a Păcii. Deasupra mesei prezidiului pe fond albastru strălucește o inscripție cu litere de aur în limba franceză: „Adunarea Mondială a Păcii. Helsinki 1955".

În sala de ședințe s-au adunat aproximativ 2.000 de delegați din 90 de țări.

Jean Laffite, secretar general al Consiliului Mondial al Păcii, prezintă propunerea cu privire la componența prezidiului adunării. Totodată el arată că lista candidaților a fost întocmită astfel încît toate forțele iubitoare de pace să-și aibă reprezentanți în prezidiu. Tuturor organizațiilor și delegațiilor, a spus el, li s-a propus să-și desemneze candidați pentru prezidiu. Jean Laffite a adăugat că pentru Prezidiu au fost desemnați nu numai delegați la Adunare, ci și din rîndurile observatorilor și ai oaspeților.

Jean Laffite dă apoi citire listei candidaților pentru prezidiu care urmează să fie alcătuit din 150 de persoane. Propunerea lui este adoptată în unanimitate în aplauzele furtunoase ale asistenței. Jean Laffite propune să fie ales ca președinte al ședinței din 22 iunie a Adunării profesorul Joliot Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii. Propunerea lui este primită cu un torent de aplauze.

Președintele și membrii prezidiului iau loc la masă. Din prezidiu fac parte activiști de seamă ai Consiliului Mondial al Păcii — inițiatori ai acestei largi întîlniri a reprezentanților forțelor iubitoare de pace, oameni de știință și cultură, reprezentanți ai organizațiilor obștești care au dorit să ia parte la lucrările Adunării. Guvernul finlandez este reprezentat la această adunare de Tuune Levo-Larsson, cel de al doilea ministru pentru problemele sociale.

Joliot Curie declară deschisă Adunarea Mondială a Păcii. El dă cuvîntul lui Meltti, guvernator al provinciei Helsinki, membru al Consiliului Mondial al Păcii. În numele partizanilor păcii din Finlanda el adresează Adunării un cuvînt de salut.

După cuvîntarea lui V. Meltti s-a dat citire mesajelor adresate Adunării Mondiale a Păcii de către regina Elisabeta a Belgiei, d-na Rameșvari Nehru, cunoscuta activistă pe tărîm social din India, membră a Partidului Congresul Național, generalul Cardenas, fost președinte al Mexicului și Edouard Herriot, președinte de onoare al Adunării Naționale Franceze.

În mesajul adresat Adunării Mondiale a Păcii regina Elisabeta spune: „Astăzi nu ajunge să vorbim numai despre atașamentul la cauza păcii, ea trebuie să fie apărată în mod concret, trebuie înmulțite tot felul de inițiative, de felul convocării adunării dvs. Iată de ce îmi exprim urarea ca Adunarea Mondială a Păcii care urmează să aibă loc la Helsinki să traducă în viață scopurile pe care și le-a propus și astfel să contribuie la stabilirea înțelegerii și păcii între popoare — condiție principală pentru înflorirea culturii și progres".

În mesajul adresat delegaților la Adunarea Mondială a Păcii, președintele de onoare al Adunării Naționale Franceze, Edouard Herriot spune, printre altele:

„Dragi prieteni, dacă vîrsta și starea sănătății mele nu m-ar fi împiedicat, aș fi în momentul de față împreună cu voi și mi-aș alătura glasul la glasul acelora care se ridică din nou împotriva barbariei lipsite de sens a războiului. Întrucît sînt nevoit să rămîn departe de voi, vreau cel puțin să vă mulțumesc pentru premiul pe care mi l-ați decernat.

Trebuie să luptăm neîncetat împotriva groaznicului război termo-nuclear. Conștiința popoarelor trebuie să izbăvească pe atîția oameni cu nimic vinovați de nenorocirile acestui război care amenință încă. Primiți dar sprijinul meu, dragi prieteni, sprijinul unui bătrîn de 83 de ani care nu mai are mult de trăit. Cu toate forțele care i-au mai rămas, el vă conjură să vă uniți și mai puternic pentru a zdrobi monstruozitatea mîrșavă, pentru a asigura dreptul fiecărui popor la viață liniștită și în special pentru a apăra femeile și copiii și pentru a traduce în viață cele mai minunate cuvinte care au fost spuse vreodată omenirii: pace pe pămînt oamenilor de bună credință".

După aceea, președintele Consiliului Mondial al Păcii, cunoscutul om de știință francez, prof. Frederic Joliot Curie, a rostit o amplă cuvîntare.

Mulțumind participanților la Adunare pentru că au răspuns inițiativei convocării marii Adunări Mondiale, diferitelor personalități și organizații care au sprijinit Adunarea Mondială, precum și guvernului finlandez pentru ospitalitatea acordată, Joliot Curie trece în revistă succesele obținute pe calea păcii de popoare, în cadrul general al numeroaselor și importantelor evenimente internaționale care s-au petrecut în ultimul timp.

În încheiere, Joliot Curie a spus: Sîntem conștienți de greutățile sarcinii pe care o întreprindem împreună astăzi, ne dăm seama cu toții cît de mare este răspunderea și nu vom dezamăgi pe cei care au dovedit încredere în noi. Noi vom ști să găsim soluțiile care ne unesc și care vor da mîine opiniei publice forța pentru a depăși obstacolele și a impune căile păcii.

Ședința plenară a Adunării Mondiale a Păcii va fi reluată în dimineața zilei de 23 iunie la orele 9,30.

O. N. U. trebuie să îndreptățească încrederea și speranțele popoarelor

La 20 iunie s-a deschis la San Francisco în S.U.A., sesiunea jubiliară a Organizației Națiunilor Unite consacrată celei de-a 10-a aniversări a semnării Cartei O.N.U. La sesiune participă delegațiile celor patru mari puteri — U.R.S.S., S.U.A, Anglia și Franța — delegații conduse de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.; J. F. Dulles secretarul de stat al S.U.A.; McMillan, ministrul Afacerilor Externe al Angliei; Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franței, precum și reprezentanții celorlalte 53 de state membre ale O.N.U.

Pentru milioane și milioane de oameni lucrările sesiunii O.N.U. constituie un eveniment important în actuala situație internațională. Popoarele care acum zece ani au salutat întemeierea Organizațiilor Națiunilor Unite, ca organizație mondială menită să apere pacea și securitatea internațională, așteaptă ca sesiunea de la San Francisco să contribue la întărirea speranței și încrederii pe care și le-au pus în O.N.U.

Popoarele au urmărit cu atenție declarațiile făcute în cadrul sesiunii de către președintele S.U.A., Eisenhower, de Mc Millan, ministrul Afacerilor Externe al Angliei și de alți reprezentanți ai puterilor occidentale, care au subliniat că guvernele lor vor depune eforturi în vederea asigurării păcii și securității în lume. Și ele așteaptă ca aceste declarații să fie transformate în fapte. Experiența ultimilor zece ani a arătat că puterile occidentale sînt acelea care deși recurg la cuvinte frumoase nu duc o politică conformă cu prevederile Cartei O.N.U. Ori, în această Cartă, care stă la baza activității Organizației Națiunilor Unite, sînt înscrise principii fundamentale a căror respectare strictă de către toate statele ar înlătura pericolul unui nou război. Aceste principii sînt: coexistența pașnică a tuturor țărilor; desfășurarea unei politici de pace bazată pe principiile securității colective; respectarea suveranității, egalității în drepturi și a dreptului la autodeterminare a tuturor țărilor; respectarea necondiționată de către toate statele a angajamentelor asumate, precum și obligațiile tuturor membrilor O.N.U. de a contribui la consolidarea principiilor democratice.

În timp ce Uniunea Sovietică, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă și alte state au depus eforturi neobosite în vederea asigurării păcii și securității în lume, în conformitate cu principiile înscrise în Carta O.N.U., cercurile conducătoare din S.U.A. și aliații lor au pășit pe o cale opusă, care a dus la încordarea relațiilor internaționale și la știrbirea prestigiului O.N.U.

În ampla sa cuvîntare rostită la sesiunea jubiliară de la San Francisco, V. M. Molotov a arătat că popoarele sînt neliniștite de politica dusă de Statele Unite și de aliații lor. Popoarele urmăresc cu îngrijorare desfășurarea cursei înarmărilor și a stocării de arme atomice și cu hidrogen în țările occidentale, construirea de baze militare americane situate la mii de km. de frontierele S.U.A., remilitarizarea Germaniei occidentale și intensificarea propagandei primejdioase a războiului atomic. Popoarele consideră inadmisibil faptul că Republica Populară Chineză nu și-a recăpătat încă locul ce i se cuvine de drept în O.N.U., că S.U.A. și aliații lor pun piedici în calea primirii în rîndurile acestei organizații a unui șir de state îndreptățite la aceasta, printre care și țara noastră.

De aceea, popoarele își exprimă speranța că actuala sesiune a O.N.U. va duce la îndreptarea acestei organizații pe calea păcii și respectării stricte a prevederilor Cartei, contribuind astfel la micșorarea încordării internaționale și la asigurarea păcii în lume.

Plecarea în U.R.S.S. și R. P. Chineză a delegației guvernamentale a R. D. Vietnam

HANOI 22 (Agerpres). Agenția vietnameză de informații anunță că delegația Republicii Democrate Vietnam și a Partidului celor ce muncesc din Vietnam, în frunte cu președintele Republicii Democrate Vietnam, Ho Și Min, a părăsit la 22 iunie orașul Hanoi, plecînd în Uniunea Sovietică și în Republica Populară Chineză, la invitația guvernelor acestor două țări.

Din delegație fac parte Truong Șin, secretar general al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Fan An, ministru al Industriei și Comerțului, Nguen Xiuan Iem, ministru al Agriculturii și Silviculturii, Le Van Hien, ministru al Finanțelor, Nguen Van Xiuen, ministru al Învățămîntului, Ung Van Kisem, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Fam Ngok Thank, locțiitor al ministrului Ocrotirii Sănătății.

Înainte de plecare, președintele Ho Și Min a făcut următoarea declarație:

Dragi compatrioți!

Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză sînt prietenii noștri.

Astăzi, la invitația Uniunii Sovietice și a Republicii Populare Chineze, guvernul Republicii Democrate Vietnam și Partidul celor ce muncesc din Vietnam trimit o delegație în Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

Sînt fericit să conduc această delegație și sînt convins că călătoria noastră va duce la întărirea continuă a solidarității frățești dintre poporul vietnamez și guvernul Republicii Democrate Vietnam și popoarele și guvernele celor două țări frățești.

Demisia ministrului Armatei al S. U. A.

WASHINGTON (Agerpres). — Buletinul de știri al Casei Albe a anunțat că în ziua de 22 iunie a.c. Robert Stevens, ministrul Armatei al S.U.A., a demisionat.

În locul său a fost numit Wilber Brucker care a ocupat pînă în prezent postul de consilier în Ministerul Apărării.

Situația din Vietnamul de Sud

SAIGON 22 (Agerpres). — În ciuda comunicatelor optimiste ale autorităților sud-vietnameze, care pretind că au distrus grosul forțelor sectei Hoa Hao, faptele petrecute în ultimele 24 de ore dovedesc că armatele sectelor mai sînt încă destul de tari pentru a da lovituri puternice regimului lui Ngo Dinh Diem. Agenția France Presse anunță că la 20 iunie artileria armatei sectei Hoa Hao a bombardat intens orașul Sadek, situat la 150 de km. vest de Saigon. Bombardamentul a făcut victime în rîndul populației și a provocat pagube importante clădirilor orașului. Autoritățile sud-vietnameze semnalează de asemenea că în regiunea Haikien de la frontiera cu Cambodgia și în sectorul Taifon au avut loc două lupte serioase între trupele guvernamentale și detașamente ale sectei Hoa Hao, care duc război de partizani.

Pe de altă parte, posturile de radio franceze anunță că în noaptea de 19—20 iunie la Saigon au fost difuzate manifeste antiamericane în care se spunea: „Americani, cărați-vă acasă! Nu vrem dolarii voștri deoarece știm că va trebui să-i plătim cu sîngele și libertatea noastră!".

Greva muncitorilor de la șantierele navale din Saint Nazaire (Franța)

PARIS (Agerpres).

La 21 iunie, peste 10.000 de muncitori din întreprinderile portuare din Saint Nazaire au declarat grevă în semn de protest împotriva salariilor nesatisfăcătoare și a condițiilor grele de muncă. Greva, care a început în dimineața zilei de 21 iunie la șantierele navale, a cuprins pînă în după amiaza aceleeași zile toate întreprinderile din împrejurimi. Muncitorii au ocupat șantierele navale și întreprinderile, pentru a împiedica folosirea spărgătorilor de grevă.

TIMPUL PROBABIL pentru zilele de 25, 26, și 27 iunie

Vreme nestabilă, favorabilă precipitațiilor intermitente și sub formă de averse. Vînt în intensificare dinspre miază-noapte. Temperatura aerului în scădere, va coborî noaptea între 9—17 grade, iar ziua temperaturile maxime vor urca între 19—27 grade. Temperatura solului la ora 8 dimineața la adîncimi de 5—20 cm va fi cuprinsă între 17—22 grade, fiind ceva mai coborîtă în jumătatea de nord a țării. Umezeala solului în creștere în Transilvania și nordul Moldovei, iar în rest în ușoară scădere.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.